

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, да су из просторија Окружног затвора у Београду доведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин, браниоци оптужених, адвокат Шалић Миломир за оптуженог Бранка Грујића и Драгићевић Драгутина, адвокат Перковић Мирослав за оптуженог Поповић Бранка и који се јавља по заменичком пуномоћју за адвоката Сташевић Слободана, те адвокат Ђорђевић Мирослав, који се јавља и за браниоца оптуженог Кораћ Ивана, адвоката Ђокић Драгана, као и пуномоћник оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић.

Констатује се да је за данас предвиђено саслушање сведока који је на данашњи дан пре почетка претреса, преко Службе за жртве и сведоке, затражио да му се доделе мере заштите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се за време одлучивања о евентуалној примени ових мера, искључи јавност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да на тренутак искључите јавност, па ћемо поново да позовемо публику.

Констатује се да је јавност искључена са дела претреса на коме ће се одлучивати о примени мера заштите према сведоку.

Изостављен транскрипт у делу главног претреса који се односи на период од искључења јавности до сачињавања записника о одлучивању о примени посебних мера заштите сходно одредбама чл. 117-122 Законика о кривичном поступку који је објављен у «Службеном гласнику РС» под бројем 46/06 од 02.06.2006. године, ступио на снагу 10.06.2006. године.

У даљем току, главни претрес је јаван.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи и да се у доказном поступку саслуша сведок под псеудонимом «ПЕТ».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту испред Вас налази овај списак са личним подацима? Ви немојте читати, само ми реците, да ли су то Ваши лични подаци?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок под псеудонимом «Пет» изјављује да се његови лични подаци налазе на папиру испред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело и предвиђена је казна затвора за лице које да лажни исказ пред судом. Ви ту имате један текст заклетве, па ћу Вас ја молити да прочитате тај текст наглас, то «заклињем се» што пише.

СВЕДОК "ПЕТ": Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико бисте се одговором на та питања, изложили кривичном гоњењу, тешкој срамоти или некој материјалној штети и то смо дужни да Вас упозоримо.

Сведок упозорен, опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате, такође, ту један списак лица која су пре Вас сведочила и ту исто имате неке ознаке, па ћу Вас молити, уколико будете приликом Вашег излагања, поменули неко то лице, немојте му рећи име и презиме, као што ни ми нећемо данас Ваше, већ реците ту ознаку поред.

СВЕДОК "ПЕТ": Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пред Већем Окружног суда у Београду води се кривични поступак против шест лица, Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Ради се о догађајима у периоду значи пролеће 1992. године, мај-јули, који су се десили на територији општине Зворник и то у местима Козлук, Скочић, Дом културе Челопек, Пољопривредно

добро Економија и место Циглана, па бих Вас ја замолила да нам испричате, да ли Ви нешто знате о томе, евентуално. Значи, укратко, да ли сте се налазили на неком од ових поменутих места и ако јесте, шта сте доживели? Изволите. Значи да пођемо од оног, где сте отприлике Ви, не морате говорити тачно где сте боравили, ако сматрате да би то открило Ваш идентитет, али да нам испричате, шта знате евентуално о догађајима на овим местима која сам сада прочитала. Изволите.

СВЕДОК "ПЕТ": Па, како да кренем, отпочетка, може ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, укратко где сте били и како сте доспели у та места, ако сте ту били, изволите.

СВЕДОК "ПЕТ": Ја сам први био као заробљен док нисмо били одведени из места и ту ме је први, имао сам сусрет са мајором Павловићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком месту сте Ви заробљени?

СВЕДОК "ПЕТ": Кренуо сам да купим цигаре. То је даље место од Дивича горе према, узводно једно пет, шест километара, Ђевање се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неко село у близини Дивича?

СВЕДОК "ПЕТ": У близини Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте из Дивича?

СВЕДОК "ПЕТ": Из Дивича, јесте. Ту су ме заробили двојица, с обзиром да сам их онако знао добро, познавао, имали су оружје, заробили су ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су била та двојица?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, један је био Босанац, а један Србијанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их знали?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, знао сам их онако, седели ето оно, дружили се, мислим, дружили се. Више сам пута са њима седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су неки људи ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Познат један је, Србијанац ми је познат и овај ту, познавао сам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су они, где су живели?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, један је ту из Босне, Ђевање се зове, а други је преко, у Србији, Амајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта они раде, како Вас они заробљавају, у ком својству?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја сам ту дошао у Босну, ту где сам дошао. Била је продавница и тражио цигара. У нас је нестало цигара у радњама и све је било блокирано и они су ме ту заробили и превезли у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они у некој униформи, у цивилу, шта су они, како Вас заробљавају?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је и у цивилу и онако униформе. Нису биле оно комплетирани, да је као војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих двојица?

СВЕДОК "ПЕТ": Њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су наоружани?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесу, имали су аутомате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме они припадају, како Вас заробљавају?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, нисам ја могао ни питати, уперили су у мене оружје и доле у чамац и пребацили ме у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они Вас сада преко Дрине пребацују?

СВЕДОК "ПЕТ": Преко Дрине, јесте, у Србију ту, Амајић зове се место и ту ме у команду воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У команду, чега?

СВЕДОК "ПЕТ": Команда, војска је била, војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте схватили, шта су они? Да ли су они неки полицајци, војници, шта су они били пре рата, ти људи?

СВЕДОК "ПЕТ": У цивилу били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада одједном имају оружје?

СВЕДОК "ПЕТ": Тамо када сам прешао, имају униформе, знам југословенске чиновне и познајем, било је и резервни састав, оне униформе, знам како је пре било и ту су ме довели на испитивање. Е одатле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се то испитивање дешава, у ком објекту, где?

СВЕДОК "ПЕТ": Школа, у школи, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том селу?

СВЕДОК "ПЕТ": У том селу, јесте, школа, још деца су радила, мислим, ишли су у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас испитује?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, испитује некакав капетан, чин је имао. Сада не могу се тога сетити, али знам да је имао неки чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега познавали?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам, нисам ту никога, малтене, познао. Било је оних као резервиста, можда сам из виђења онако, случајно, а да сам конкретно кога знао, нисам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта питају, шта кажу?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, испитивали ме, где сам пошао, шта сам, одакле, тако, рекао сам им да сам пошао цигара да узмем и ови су ме заробили, овде ме довели и готово. Ту су ме познавали, сада опет да не говорим, одаћу се пуно. Ту сам чекао, дошло је полицијско ауто из Малог Зворника, два полицајца, лисице су ми набили на руке и возили су ме доле код, поново у Босну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко сада?

СВЕДОК "ПЕТ": Преко, доле, све Србијом и доле на мост и има,чим се сада, ето, гранични је ту прелаз, Везионица, једна фирма била и ту сам ушао и ту је опет команда била. Видео сам пуно војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је сада то место?

СВЕДОК "ПЕТ": То је Каракај, ниже Зворника доле. И ту су ме затворили у једну просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сада сте опет у Босни?

СВЕДОК "ПЕТ": Сада сам опет у Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је ту у Каракају, који објекат где сте сада затворени? Шта је ту било пре рата?

СВЕДОК "ПЕТ": Фирма, Везионица, конфекције, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А фирма? И ко Вас ту затвара?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, та полиција је мене довезла ту, предала је и они су ме затворили у једну собу. Соба је била сва крвава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то, који је то датум, да ли Ви знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Пре 01. маја је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била пала Кула град тада?

СВЕДОК "ПЕТ": Није. Није, после ћу испричати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је април месец, да ли је тако?

СВЕДОК "ПЕТ": Април месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И улазите у ту собу? Ко је ту, да ли има ту некога?

СВЕДОК "ПЕТ": Нема, само крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је крв?

СВЕДОК "ПЕТ": По, скроз по зидовима и био је још један човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га знали?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам знао одакле је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро?

СВЕДОК "ПЕТ": Ту сам чекао и чекао смрт, када сам видео каква је просторија офарбана. Нисам дуго, можда једно сат, два ту колико сам био и позвао ме, наводно, Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже да Вас позива, ко је тај?

СВЕДОК "ПЕТ": Дошао је неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже?

СВЕДОК "ПЕТ": Да идем, одвео ме њему у канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали тог Павловића, ко је тај Павловић?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате већ сада да Вас зове Павловић?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, добро сада знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, испричајте нам Ви у то време, разумете?

СВЕДОК "ПЕТ": Сада ћу Вам испричати. Позвао ме и ушао сам у канцеларију и поново ме је тај човек испитивао, одакле сам, шта сам, све и то, ја кажем њему исто све, испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам још знао да је Павловић, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај човек изгледао, код кога Вас доводи тај?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, не бих се тачно могао сетити, пошто је униформа, он је био униформисан, имао је ону лепу нову униформу, маскирну, онако као, повисок је био, ето, можда моје ту некако висине и он је питао ме одакле сам. Рекао сам да сам са Дивича. Каже, сада ћемо ми ићи на Дивич горе. И ништа, хајде ја сам ту. Он је звао војску и ону кампањола, цип, као цип нешто, без цираде. Било је једно шест војника, не сећам се тачно и он, Кула није пала, то када смо пролазили. Ја сам њему рекао, ради сигурности, не знам горе има ли војске, може ли ко пуцати на нас, рекох, да идемо Србијом, па преко бране, тако да сигурније дођемо на Дивич. Међутим, он је рекао, не, не, идемо Босном. Мени је пиштољ, каже, уперио, ако се само чује метак, нека неко на нас запуца, ти си каже први. Међутим, добро смо прошли, није нико запуцао тако да смо дошли горе на Дивич. Било је као неки страх и ја сам стао, рекао му, море ко запуцати, да ја само изађем, знам отприлике да их обавестим да долази та војска, војска, нисам њему знао име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то са њим, тих шест војника? Какви су они?

СВЕДОК "ПЕТ": Исто лепо униформисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли њих знате, да ли су то неки ваши ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК "ПЕТ": Нису. И ја сам горе, горе има хотел «Видиковац» где је тај био Кризни штаб и ја сам њих обавестио да он долази и они су ишли тако, ушли су, паркирали се пред «Видиковац», војска није улазила, не знам, неки су остали, напољу је остало са њим је, не знам је ли један ушао и они су тамо, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотел?

СВЕДОК "ПЕТ": У хотел. Ја сам био напољу, нисам тамо ни прилазио, нити улазио. Не знам ни о чему су причали, ни шта су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту је, значи, био Кризни штаб ваш ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Ето, Кризни штаб ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте се Ви ту јавили када сте дошли да кажете, ево иде војска?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко са тог списка случајно, што смо Вам ту ставили?

СВЕДОК "ПЕТ": Није ниједан. Био је као, Геро су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неко из Вашег места?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, из нашег места. И они су тамо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви остали напољу?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја сам напољу остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико су се задржали? Да ли сте били ту после?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, причали су, не знам тачно колико временски. Нису ни дуго баш оно и опет су сели у своје ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отишли?

СВЕДОК "ПЕТ": Отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после дешава?

СВЕДОК "ПЕТ": Уствари, извињавам се, прескочио сам. Да, када су они излазили, рекох, ја могу погинути, а цигара нисам купио. Погледао ме је и наредио оним војницима, отишли смо у Зворник, купили неколико пакли, шта ја знам, штека цигара и ту ме је вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њим сте ишли, са тим?

СВЕДОК "ПЕТ": Са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са том кампањолом?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, и онда су они отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали, зашто су били унутра, шта је то?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, били су ваљда преговори да се преда то наоружање, да нам неће нико ништа, ето то је тако било некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је било наоружање?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, да не рекнем, да рекнем – није, слагаћу. Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не смете да лажете, то смо рекли на почетку.

СВЕДОК "ПЕТ": Није било пуно, можда седам, осам цеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то предато, да ли знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Предато је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана или када?

СВЕДОК "ПЕТ": Није тог дана, после је предато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каква је ситуација у селу, шта се даље догађа?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ништа, у селу је тада било мирно, зато што није било, док није Кула пала. Када је Кула пала, онда је, они су ушли ту у Дивич и онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко они?

СВЕДОК "ПЕТ": Војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет војска? Да ли се тога сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У месту?

СВЕДОК "ПЕТ": Мислим, када је гранатирање почело, ми смо се навече, млађи ови извукли, ми смо горе отишли у шуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шуму?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, горе изнад, има брдо и горе смо у шуму само отишли, можда једно два, три километра од места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тада већ та Кула град била пала?

СВЕДОК "ПЕТ": И тај дан је већ Кула пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте онда отишли у шуму?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, када је почело гранатирање, то из Србије и са Куле, они су заузели Кулу, онда су почели на нас са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте Ви побегли?

СВЕДОК "ПЕТ": И ми смо некако се извукли, пред мрак и по ноћи и горе изашли. Они су сутрадан већ ушли, војска, ко је ушао, ја нисам ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се вратили, после колико?

СВЕДОК "ПЕТ": После можда једно три дана, зато што су тражили опет да се наоружање преда и ја сам лично сишао, хоћу да се предам, доле полиција је била, наша зворничка. Познали су овог једног, он није жив, као, ето, у полицији су скупа радили и обећао је, каже, неће вам нико ништа, тако, идите, каже да се оружје преда. И ми смо лепо попричали са њим, мислим, није проблем за то. Знам, да, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте предавали неко оружје?

СВЕДОК "ПЕТ": Ту смо са њим исто, ми смо се вратили, седам, осам, не знам тачно цеву колико је у камион и тако су нас и одвезли доле у хотел «Дрина». То је већ у Зворник нас возе, нас шесторицу, тако, шесторицу, седморицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте вас седморица предали то оружје?

СВЕДОК "ПЕТ": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте вас седморица то оружје предали, о коме сада причате?

СВЕДОК "ПЕТ": Предали доле, нас је полиција сада са тим оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК "ПЕТ": Одвезла у Зворник доле, хотел «Језеро», чекај, хотел «Дрина» и ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви са тим оружјем били у шуми или шта?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесмо били у шуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "ПЕТ": И само смо ми то оружје, добро, није сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сишли доле са оружјем и?

СВЕДОК "ПЕТ": Прво сам ја отишао и овај са мном јаран тај што је био, да поразгорамо, да видимо, шта ћемо, коме ћемо оружје предати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сишли сте у место?

СВЕДОК "ПЕТ": Пошто је народа остало пуно старијег, да не би убили кога и ово-оно, био је услов да оружје предамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "ПЕТ": И опет смо се ми вратили, скупили горе на једно место оружје и са полицијом, полиција је дошла и ту смо оружје и нас седморицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотел?

СВЕДОК "ПЕТ": Исто скупа, све нас одвезли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се у хотелу догађа?

СВЕДОК "ПЕТ": Ништа, нису нас у хотел, доле су само оружје оставили у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ви?

СВЕДОК "ПЕТ": А нас су пребацили исто у Каракај, у Стандард, Везионица, сада како се зове фирма, ту исто близу фирма до фирме. Ту су нас затворили, ту су били као ето ови, босански тамо, били су исто униформисани, али познати су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Стандарду?

СВЕДОК "ПЕТ": У Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите о војницима или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи – познати?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, као Босанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ваших места или?

СВЕДОК "ПЕТ": Ту околних места и школских је другога било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта они сада, коме они сада припадају, који су сада то?

СВЕДОК "ПЕТ": Сада ја не могу рећи којој војсци они припадају. Ја сам видео униформу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војничку, војну или полицијску или шта?

СВЕДОК "ПЕТ": Војничку. Они су ту као чувари били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте ви смештени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту смо затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Стандарду?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим просторијама?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, то су биле као радионице где су машине. Међутим, није било машина, можда једна сала, 20 метара са 10, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту све, вас седморица?

СВЕДОК "ПЕТ": Ту су нас седморица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нико више?

СВЕДОК "ПЕТ": И нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "ПЕТ": Ти што су чувари били, није нас стварно ту нико ни ударао и обећавали нам, каже, пустићемо вас горе назад кући. И тако је и било, по двојицу нас пуштали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да идете кући?

СВЕДОК "ПЕТ": Можда другог, грећег, трећег дана, тако, све по двојицу и возили нас горе кући на Дивич. Међутим, и горе је војска била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте се вратили кући?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте и вратили се кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "ПЕТ": Сваким даном по двојица излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то сада већ прошао 01. мај или?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, то је тачно био 01. мај, добро се сећам, зато што је тај празник, што сам га волео, да сам тај дан то пред «Видиковцем» сам када је то наоружање и све било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се предали?

СВЕДОК "ПЕТ": Да, када смо се предали, тачно је био 01. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се враћате поново из Стандарда?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, можда једно задњи који је изашао, можда једно осам дана, седам, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте тамо?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте. Нисмо сви били толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, Ви лично, колико сте Ви?

СВЕДОК "ПЕТ": Можда једно четири дана, пет, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава за та четири дана?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ту ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК "ПЕТ": Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте у тој соби?

СВЕДОК "ПЕТ": Ту у тој соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долазите кући?

СВЕДОК "ПЕТ": Горе нас пуштају све. Дошли смо сви на Дивич. Е онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је тамо ситуација када се враћате?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, никаква, пљачка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то пљачка?

СВЕДОК "ПЕТ": Страх. Све војска је у униформи, сада ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет војска?

СВЕДОК "ПЕТ": Војска је све, није било, јесте био један у цивилном, један, знам га, добро га знам. Ето, он је једини био у цивилу, у фармерицама и у мајици. А ове неке, онако из виђења сам познавао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили, шта су пљачкали?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, све, злато, паре тражили, аута купе. То колико сам приметио, то су били ови босански, босански Срби, док сам ја ту био. И нас када су све пустили, то када смо горе дошли, одмах смо били на списку, поново у «Видиковац» нас траже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да дођете?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте. Ми горе, онда је почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда долазите у хотел?

СВЕДОК "ПЕТ": Доводе, горе у хотел нас доводе и горе смо цели дан од јутра до навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сада?

СВЕДОК "ПЕТ": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сада ту опет у хотелу, вас седморица или?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ту је, нисмо баш седморица, још је успут ухватили, како су пљачкали, још једног мањег, млађи је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се у хотелу сада догађа?

СВЕДОК "ПЕТ": Ударали ме, провоцирали ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас удара?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, и ови што су ту били и аутобуси наиђу, каже, ево, снајперисте смо похватили и тако да, ко је желео, излазио и ту нас ударао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у некој просторији или сте напољу, где сте?

СВЕДОК "ПЕТ": У, доле имају собе исто, низа степениште, у ходнику једном малом смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били снајпериста?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, неки кажу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, војска та, ево, каже, снајпериста, ухватили смо снајперисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте сада у хотелу ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Ту смо цели дан, ето од јутра до навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

СВЕДОК "ПЕТ": Онако изубијане, пуштали су нас. Неки је дошао, као Драган се наводно зове, да нас пуште. И само, пустили, сутрадан су нас све иселили са Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је већ дошло до тог дана?

СВЕДОК "ПЕТ": Нас су, да, чим су нас навече пустили, ујутру је био сав народ што је ту остало, деца, жене, све, у аутобусе и да нас затворе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, који је то датум био када сте напустили?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, у мају, није пуно прошло, ја мислим, тако некако, крај маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте ту дошли у хотел одмах чим сте пуштени из Стаданрда, него сте били једно време кући?

СВЕДОК "ПЕТ": Кући и одмах смо сутрадан, један по један, ко када нисмо смели својим кућама спавати, то када знају ето за нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су вас опет довели тамо?

СВЕДОК "ПЕТ": И пошаље овог некога пошаље да тражи нас, уцењује га, запалићу ти кућу или убићу ти дете, ако не нађеш, на пример, мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви сазнајете да треба да идете из места?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, нисмо ни сазнали, ето нас, када су пустили, сутрадан само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се сада то, испричајте то мало хронолошки, како сада Ви, како крећете из места, како напуштате?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, морали смо напустити. Народ се оно, жене плакале су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је рекао да треба да идете?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ту та војска што је била. Морате напустити и морате напустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да то неко изговара или сте од неких Ваших чули да је то неко?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, народ, чуо је народ, ја нисам баш, ја сам толико био изубијан, да су мене изнели. Нисам ту ни присуствовао, мислим, чим су у аутобусе, тако сам из куће изнешен и ми који смо горе били у Видиковцу и чуо сам, ето, народ оно плаче, и неће да иде, неће и једноставно, наређење, каже, морате ићи. Онда је војска као почела пожуривати оно народ пушкама, почело се около пуцати да застрашују, тако да је народ морао пристати ући сви у аутобусе, да смо ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих аутобуса, да ли сте Ви видели?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, не знам, можда једно шест, тако некако, нисам сигуран, али можда шест, седам, шта ја знам аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је људи напустили Дивич, да ли знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, не знам цифру, али знам овако, колико је нас било одвојено, ту можда око 400, сигурно је било, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су и жене и деца?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели те аутобусе, чији су то аутобуси, какви су?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ту фирме ове наше, «Дринатранс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви ушли? Кажете, Ви сте били повређени?

СВЕДОК "ПЕТ": Повређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ушли у аутобус?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, унели су, помогли су ми да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помогли? Да ли је био неко од тих војника у аутобусима?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то били? Да ли су то били неки познати или непознати Вама?

СВЕДОК "ПЕТ": Мени лично нису били оно познати, а кроз причу зна се ту, из Тршића близу, из овога, из онога, било је мислим и радних колега и познавало се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су људи ту из Зворника?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ту из Зворника их је било тих које сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војника тих?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке полиције?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А ко вози те аутобусе? Неки ваши локални или неки?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, возе ови, ја бар где сам био у том, баш један познаник ме је, који је радио, мислим, у «Дринатранс», редовно возио аутобусе ове, човек ништа није био ни у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сада Ви крећете? Како то изгледа? Да ли сте сазнали где треба да идете?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, сви смо викали идемо у размену и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, обећавали су нам, ето, као власт та зворничка, ићи ћете у размену. И прво су нас, сада се не могу сетити тачно, прво, знам да су нас возили на Црни врх према Тузли и ту смо били, нису нам дали никоме ни изаћи. Чекали, чекали и ту смо враћени, каже, неће вас ваши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте враћени?

СВЕДОК "ПЕТ": Враћени смо, сада не могу тачно, извињавам се, после смо ишли опет, возили нас горе према Сарајеву, Хан Пијесак, Соколац горе, тако негде, Хан Поглед и ту смо већ у ноћ ушли и касно. И ту ништа опет нема ништа од размене и поново су нас вратили. Ту смо негде стали, ноћ је била, преноћили у аутобусима и онда нас возе у Зворник на стадион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На стадион?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет сада сви се враћате?

СВЕДОК "ПЕТ": Сви и жене и деца, сви. Онда ту одвајају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ушли сви на стадион?

СВЕДОК "ПЕТ": Из аутобуса, мушкарци сви на стадион одмах, били су са стране војска и мушкарци, углавном и деца, све пунолетно, преко година оних старачких, шта ја знам, 80, 75 и сви у једну страну. Све су нас на стадион у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су остале жене?

СВЕДОК "ПЕТ": Жене су оставили као у аутобусима да их, ми и не знамо где су оне. Оне су остале ту на аутобуској станици, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте са станице отишли на стадион?

СВЕДОК "ПЕТ": Отишли доле на стадион, нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте то ви мушкарци одвојени? Да ли на станици или?

СВЕДОК "ПЕТ": На станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте одведени тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одведени доле на игралиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио, ко је то одвајање радио? Који људи то раде? Ко каже, ти ћеш на стадион, а ти нећеш?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, војска, војници, сада ја не могу, не знам ни име ни, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то опет ови војници ваши исти?

СВЕДОК "ПЕТ": Исти који су били ту да Дивичу и још је било доле војске ту, ту је било, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неких војника да су их неки од ваших мештана познавали или Ви?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесу, зато, можда нас једног, двојицу да су са стадиона одвојили, да су их пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ти војници?

СВЕДОК "ПЕТ": Тај војник један, два, не могу тачно, али знам једног су сто-посто издвојили као, има човек, ето, слабо срце, знају се као јарани и он је успео једини са тог стадиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај што су га пустили?

СВЕДОК "ПЕТ": Сада не знам смем ли рећи сада његово име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, ако није на том списку, реците.

СВЕДОК "ПЕТ": Није на овом списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците слободно.

СВЕДОК "ПЕТ": Цихић Мехмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њега пуштају?

СВЕДОК "ПЕТ": Њега су пустили. Ми смо доле били на стадиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви видели да Мехмета тај што га пушта, познаје га или?

СВЕДОК "ПЕТ": Он га познаје сигурно, док га је пустио. Он га сигурно зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви остали, ту остајете?

СВЕДОК "ПЕТ": Ми остајемо ту неко време. Када смо изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се дешава на стадиону? Да ли ту неко вас чува или ви тако ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Не, војска има, чува војска је све наоружана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује том војском ту на стадиону, да ли сте могли то да видите? Да ли имају неког главног или?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, имали су сигурно, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате? И колико ту сада боравите?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, нисмо ту дуго били. Када смо изашли, у строј су нас све, када смо изашли, већ аутобуса није било ту на аутобуској и нас су горе вратили у Зворник, у СУП, до СУП-а, до МУП-а, била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешке?

СВЕДОК "ПЕТ": Нека просторија и ту је, као од фирми «Нови извор» ваљда, као канцеларије, хала нека, исто. Углавном да смо могли, да су нас све ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте ушли у тај «Нови извор»?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, у ту просторију су нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било, да ли знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је око 180, можда тако, 185, ту је негде цифра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви улазите, у које просторије, колико просторија?

СВЕДОК "ПЕТ": У ту просторију једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једну?

СВЕДОК "ПЕТ": У једну просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ето, толико нас је стало да ниси могао комотно, ниси могао сести, да сада седнемо негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте морали да стојите или сте могли?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, више стајали, ја сам мало и седео оно, зато што сам био изударан и мало ми направе као места да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се ту догађа када сте ушли? Ко вас ту смешта, мислим, ко вас прихвата у тој згради?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, та војска исто што нас је пратила са стадиона, она нас ту и затвара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту затворени?

СВЕДОК "ПЕТ": Затворени, чувар је био испред тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај чувар полицајац или војник?

СВЕДОК "ПЕТ": Чини ми се да је у полицијском био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи?

СВЕДОК "ПЕТ": У униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "ПЕТ": И ту смо чекали, после су дошли, траже као наводно да се враћамо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко тражи?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, Председништво, из Зворника, као делегација, као неки јачи човек је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели ко је долазио?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, видео сам га онако, оно, фигуративно. Сада не знам тачно име, не знам, све су оно обећавали, лепо, дај списак да направимо свих, тачно нас колико има ту, вратићете се и онда за прво, за почетак, ето, као по десеторица да идемо, по десеторица, па ће тако сваки дан излазити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Ви, ко то долази и ко тражи тај списак да се прави?

СВЕДОК "ПЕТ": Као, мислим, човека сам видео, а име не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате име?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај човек изгледао? Да ли је то био цивил, војник, млађи, старији?

СВЕДОК "ПЕТ": Цивил је био, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чини Вам се?

СВЕДОК "ПЕТ": Није овако, средњих је година, можда тада, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате име тог човека?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта каже, шта он каже? Да ли је то сам човек дошао?

СВЕДОК "ПЕТ": Не, дошло је њих, било их је око тројица, као када је то гужва било, нису могли сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви нам реците, шта Ви видите?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, видим ту тројицу да улазе и траже десеторицу да иду, ето, као кућама, да ћемо бити слободни па да не би сви ишли, тако по десеторицу да ће нас пуштати да идемо као својим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то су ти што траже да иду десеторица?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "ПЕТ": Та десеторица су отишла, десет, једанаест, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је њих неко прозвао или су они сами изашли или како је одређено?

СВЕДОК "ПЕТ": Сами, мислим, обећао ти је идете, ко ће, дигнеш руку, тамо-вамо, упишете те и идеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су отишли?

СВЕДОК "ПЕТ": И они су отишли и више никада са нама нису ни били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису се ни враћали?

СВЕДОК "ПЕТ": Никада их видели нисмо. Све што сам прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, шта је било са њима?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, многи су нађени, многи су, ето, још их нема, нису идентификовани, али, већином, сви су мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате име неко од тих који су отишли, тих десет, једанаест што кажете?

СВЕДОК "ПЕТ": Ма, знам, не бих могао поименке оно баш све набројати, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неких?

СВЕДОК "ПЕТ": Знам, први ми ту комшија, јаран, Пезеровић Енвер, Пезеровић Смаил, то, њих се оно сто-посто, зато што смо били нон-стоп скупа и као деца и њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти што су дошли да кажу, ајде по десет да идете, какви су? Да ли су у униформи или у цивилу, ти што су дошли, кажете, мислите да је тројица?

СВЕДОК "ПЕТ": Један је као у униформи био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један?

СВЕДОК "ПЕТ": Један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они само то тражили, да иду десеторица или су још нешто причали, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам, нисам ја све чуо, али био сам и ја спреман да будем у следећих десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када буду?

СВЕДОК "ПЕТ": Да, да идем, зато што су та два јарана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су још долазили, да узимају још?

СВЕДОК "ПЕТ": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису више?

СВЕДОК "ПЕТ": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико боравите Ви у том «Новом извору», у тој просторији, временски, колико сте били?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, не могу да се сетим, јесмо ли ноћили ту или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте јели нешто ту, да ли сте пили воду, да ли сте добили неку храну?

СВЕДОК "ПЕТ": Колико се ја сећам, био је један, донео нам је, није тражио од нас паре, дали смо му паре, отишао је и донео нам неки, донео је ето нешто за јело ту. Први пут је донео, други пут је узео паре и више никада није ни дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекли сте касније за тог Павловића сазнајете касније, да је то Павловић, па то нисте завршили?

СВЕДОК "ПЕТ": Касније сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, после колико?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, после, када су мене и горе када је се он представио као мајор Павловић, на Дивичу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам то, сада већ смо прешли.

СВЕДОК "ПЕТ": То ја не знам, нисам улазио, кажем Вам у тај хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви сазнајете да је тај човек баш Павловић?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, моји ти људи, мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама су рекли?

СВЕДОК "ПЕТ": Са ким је преговарао, он је се представио као мајор Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Вама је тај рекао да је то лице које је дошло мајор Павловић?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, мајор Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви још некада видели то лице, тог мајора, лично, овако, непосредно?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада више га нисте видели?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "ПЕТ": Можда јесам, али не могу се сетити. Али знам сто-посто да је он мене довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је можда док сте били у том «Новом извору» прављен неки списак вас присутних? Да ли се Ви сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, прављен списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је писао, ко је правио?

СВЕДОК "ПЕТ": Нас укупно ту, на то мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то имена, да се види колико вас је?

СВЕДОК "ПЕТ": Учитељ ја мислим, он је, био је учитељ, па ето, пошто он има брзо рукопис, он је писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то учитељ сам одлучио да пише списак или не?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, не, ми смо, ето, онако га предложили, нама је речено да морамо имена свих који смо ту да се попише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, ко је то рекао, да ли сте видели човека који је то рекао, Ви лично?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте се пописали ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесмо, он је нас све пописао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту и шта је?

СВЕДОК "ПЕТ": Прво, не могу тачно да се сетим, када су десеторица одведена, онда је поново списак тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново писан?

СВЕДОК "ПЕТ": Поново писан, када је одведено ових десет, једанаест, сада не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А први пут, пре тога?

СВЕДОК "ПЕТ": И пре тога. Писали смо више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко, осим те десеторице, отишао из тог «Новог извора», пре него што сте ви?

СВЕДОК "ПЕТ": Тада није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки малолетни, да ли се тога сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је малолетне деце пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту унутра?

СВЕДОК "ПЕТ": Са нама, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су још некога пустили или нису?

СВЕДОК "ПЕТ": Нису никога, када су одвојени то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту док сте боравили? И добро, одлазе тих десет, кажете, једанаест, колико и после, шта се дешава даље са вама ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас ту, ту нас није нико дирао, ово-оно, него су нам, опет све обећање, идемо у размену. Међутим, дошли смо доле у Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, како напуштате, то нам испричајте сада даље, како напуштате тај «Нови извор»?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, исто у колони излазимо и у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то сада тражи од вас? Мислим, ко вас изводи?

СВЕДОК "ПЕТ": То је све војска, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска? А та полиција, кажете, тај стражар што ту стоји?

СВЕДОК "ПЕТ": Било је пратње, сви су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Излазите напоље?

СВЕДОК "ПЕТ": Напоље у колони, како смо ту, како су нас довели, тако у аутобусе враћали нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту било аутобуса?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, не знам, можда једно четири аутобуса, колико можемо стати, нас 100 можда 70.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И улазите у аутобусе?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има сада нека пратња у аутобусу?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је, увек је било, чувар, стражар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали некога ко вас је пратио, Ви лично?

СВЕДОК "ПЕТ": Да Вам право кажем, нисам смео ни гледати, зато што су ми уста, све ми је било разваљено, то из «Видиковца» што је. Онда су ми тражили и брата, да не би ме познали, нисам могао ни гледати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су ти аутобуси, чији су?

СВЕДОК "ПЕТ": Исто, све су ови ту локални аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сазнали када излазите, где идете даље?

СВЕДОК "ПЕТ": Идемо доле у Челопек нас возе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сазнајете да идете тамо?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пре тога, нисте знали где идете?

СВЕДОК "ПЕТ": Ма, нисмо, све контамо, размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што кажете, да ли то неко прича да идете у размену или то ви овако сами?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, не, нама су све обећавали, од првог дана и неће нам нико ништа, бићете размењени, бићете слободни, ви ћете ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам то обећава, бићете размењени?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, то је први Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно још пре?

СВЕДОК "ПЕТ": Тај мајор Павловић, он је први обећавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када?

СВЕДОК "ПЕТ": Када је то долазио горе на те преговоре, на Дивич. Он је први обећавао да нам неће ништа бити, фалити, и ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то мислите, пре него што сте напустили Дивич?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, и пре и после, све до оног момента док нису са пушкама гонили у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вама, како ви сазнајете да Павловић то обећава? Да ли сте Ви чули да он то прича или је Вама то неко рекао?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, он је са овим што је преговарао, обећавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Вама то преноси тај?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је преговарао испред вас у Дивичу? Који човек, да ли се сећате имена?

СВЕДОК "ПЕТ": Био је Расим Табић, Селвер, исто, ето, тај Гера. Они су то највише су они, Хусо, један Џихић. Они су тамо били. Сада не знам тачно опет, нисам видео својим очима, али знам отприлике да су они тамо, тај као Кризни штаб, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сазнали, зашто сте Ви ту одвојени и стављени у «Нови извор», баш Ви, мушкарци, тих 180, отприлике што кажете?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, онако смо, отприлике смо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, чим су нас раздвојили, знали смо да неће бити добро, али нисмо знали да неће, да ће бити толико лоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте знали који је разлог да Ви ту сада баш останете, а ове жене и деце?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисмо, одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто претпостављали?

СВЕДОК "ПЕТ": Нико, никакав разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте затворени?

СВЕДОК "ПЕТ": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали зашто сте затворени? Да ли сте могли да?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, затворен сам зато што сам Муслиман, ја бар тако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али са којим циљем?

СВЕДОК "ПЕТ": Са циљем да нас убију, да нас истребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где стижете са тим аутобусима?

СВЕДОК "ПЕТ": У Челопек су нас, то је задња, то је предзадња, није ни предзадња станица, мислим, што је најгоре, ето, то је предзадња станица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуска?

СВЕДОК "ПЕТ": Мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На вашем том путу?

СВЕДОК "ПЕТ": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "ПЕТ": Ту смо, били смо ту можда једно три дана као лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас ту смешта, како сада то изгледа? Да ли ту неко дочекује?

СВЕДОК "ПЕТ": Исто та пратња, што год је у «Новом извору» била и све је ту нас смештају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту у Челопеку?

СВЕДОК "ПЕТ": Ту је био као Дом и у тај Дом су нас затворили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту неко стражарио, обезбеђивао?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био испред?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је стражара испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то када сте ви стигли или после?

СВЕДОК "ПЕТ": Нас су затворили и ми не знамо шта је напољу, али чујемо да има неко тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки стражари, да ли сте видели некога од стражара?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесмо, има и познатих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познати ту из?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некога лично познавали?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам ја, мислим да Вам право кажем, ја сам више по Србији тамо и радио и пре, тако да нисам по Зворнику оно пуно боравио да, и не знам оно толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људе?

СВЕДОК "ПЕТ": Људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти стражари, да ли су то полицајци или војници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војници? Да ли се сећате, у каквим су униформама били?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, знам, када су отварали, буде, сада нисам сигуран, било је и маскирних и оно, било је и ових полицијских оних униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, неко их је познавао од ових других што су са вама?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесте, познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то били и пре рата неки војници, полицајци, шта су они били?

СВЕДОК "ПЕТ": То не верујем да су полицајци били, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете сада да нам опишете када сте стигли, где вас смештају и шта се сада то даље догађа када сте ту дошли?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ту смо били смештени једно, кажем Вам, смештени, три дана можда, не знам ни ја тачно. Није нас нико дирао и, хајде опет смо контали, ићи ћемо у размену. Још је испало, ето, отишла су наша тројица, баш у размену, тројица ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК "ПЕТ": Одатле из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам испричајте, када и под којим околностима одлазе три у размену? Да ли је то на почетку?

СВЕДОК "ПЕТ": То је пре било него што се ово све почело дешавати, те туче и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана након што сте стигли, отприлике?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, можда једно седам, осам, не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли, па после?

СВЕДОК "ПЕТ": Да ли, да не бих, не знам, нисам сигуран, углавном знам једно три, четири, можда дана, није нас нико, сада можда да ли није седам дана или то, али углавном, с почетка док они нису отишли у размену, нико нас није ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је отишао у размену, имена њихова?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите? Слободно реците, нису та лица, само сам Вам дала списак који имају то слово ту, мислим, ако се сећате.

СВЕДОК "ПЕТ": Муратовић Мурат, Бикић Омер и овај Бојић, заборавио сам му ето име, сада сам га набројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, да ли се сећате тога, како они одлазе у размену? Како Ви уопште сазнајете да они одлазе у размену?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, долази овај стражар један и каже, треба у размену да се иде. Он је донео имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је донео имена?

СВЕДОК "ПЕТ": Донео имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они излазе?

СВЕДОК "ПЕТ": И они излазе и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то дошао тај стражар ту што иначе борави напољу?

СВЕДОК "ПЕТ": Е сада не знам да ли је он ту боравио или није, углавном, врата су катанцем била, није катанцем, ланцем, ланац, па катанац затворена, нисмо ни видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та имена читају?

СВЕДОК "ПЕТ": Да, та имена читају и они одлазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су радили пре рата, овај Мурат и Омер и Бојић, шта су они били? Да ли сте Ви њих познавали?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесам, комшије ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комшије?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, да, овај је радио један у «Глиници», у фирми, ова је исто друга фирма доле, дрвна нека индустрија, «Шперплоча», а овај, тај Јусо, Јусо или како не знам, не могу сада име, он је опет био у Зворнику доле, имао је кућу горе код нас на Дивичу. Горе је имао кућу, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте коментарисали, како баш они да се нађу на том списку?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, и јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, шта сте?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, онако, ето, то, сада ето, то је опет оно све маштање, волео је свако да изађе, али ето, ми смо опет живели у нади да ћемо као, ето, иде размена, почела, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте схватили, зашто баш њих тројица, како су они одређени? Да ли сте чули некада то?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисмо схватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК "ПЕТ": Мислим, тада у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су живи они, да ли знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесу, сва тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се вратили?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта кажу? Да ли сте причали са њима, како је дошло до тога да баш они се размене, а ви да останете?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, после, то је се чула, чуло се ето, као, горе су заробљени, од војске је неко, па је извршена размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питам Вас, зашто баш они, како су они одређени?
СВЕДОК "ПЕТ": То не знам сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их питали после?
СВЕДОК "ПЕТ": Нико не зна то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нико не зна?
СВЕДОК "ПЕТ": Сада, како је, шта је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам мало опишете како изгледа то унутра где су вас ставили? Кажете, има ланац?
СВЕДОК "ПЕТ": Пробушено оно, врата оно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су врата, од чега?
СВЕДОК "ПЕТ": Гвоздена, жељезна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК "ПЕТ": Пробушена, није правилно, некако и ланац и протури се ланац и тамо је катанац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како унутра изгледа, какав је тај простор ту, колики је? Шта има унутра?
СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је, неких је војничких кревета било, ето, као од резервиста, онако, гардероба, било је тога нешто ту, ето.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било? Да ли је било за све тих кревета?
СВЕДОК "ПЕТ": Какви, нисмо ми на креветима, било је можда једно пет кревета.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А доле, шта је доле?
СВЕДОК "ПЕТ": Доле је бетон био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неку ћебад, неке мадраце, нешто, да ли је било тога?
СВЕДОК "ПЕТ": Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, шта је било, чега се сећате?
СВЕДОК "ПЕТ": Ништа, бетон је био доле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Какви су зидови, шта, да ли има прозора, светла?
СВЕДОК "ПЕТ": Нема светлост, горе су деке биле на оно мало светла што је било, решетке, ето ту је била бина, бина и ето, то је та сала, није то оно велико нешто, што је било модерно и ту смо на бетону седели, спавали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било сијалица, да ли је било неких?
СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, сијалице су биле, нон-стоп су гореле, мрак је оно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прозори ти?
СВЕДОК "ПЕТ": Прозори су високо били и декама оним.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворени?
СВЕДОК "ПЕТ": Затворени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било проветравања, да ли је било унутра?
СВЕДОК "ПЕТ": Није ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је било унутра?
СВЕДОК "ПЕТ": Па, како да Вам кажем, док смо добили ове уши и то, како је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било воде унутра?
СВЕДОК "ПЕТ": Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни чесма, ништа?
СВЕДОК "ПЕТ": Ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ишли у WC?
СВЕДОК "ПЕТ": Па, са почетка су нас пуштали, уствари, мало је ко излазио, нисмо јели, ни воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте воду добијали?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, дали нам, овако шлауф пребаце и тако напијемо се, наспемо у неку флашу нешто, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А храну, како сте добијали?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, исто, доносили су нам један оброк и само стражар врата и убаца тамо и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је била храна, шта је било?

СВЕДОК "ПЕТ": Добро, буде као, мислим нека већа оно посуда и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било довољно за вас?

СВЕДОК "ПЕТ": Какви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "ПЕТ": Ма, није, још, оно дође и ко, гледали су ови меса, али, они покупе сво оно месо, нама оно, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било купања ту, бријања, нечега?

СВЕДОК "ПЕТ": Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "ПЕТ": То је, колико смо били, никада нисмо се ни умили, ни окупали, нити смо знали који је датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, да ли сте Ви са собом имали нека лична документа, новац, неки сат, нешто драгоцено?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, имали смо, имали смо, онако, ето, сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ту дошли, када сте стигли?

СВЕДОК "ПЕТ": Када смо дошли, имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то до краја задржали?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисмо, нисмо, одмах је с почетка почело толико, једноставно, дође ти, треба хиљаду марака, убићемо овог и овога, ако не скупите и тако то, ето, скупљало се и све је ишло дотле док нас нису, да извинете, доле скинули кроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате прве те ситуације, када су вам узели те неке ствари? Како је то почело, ко је то радио?

СВЕДОК "ПЕТ": Не бих се тачно сетио, тог баш момента. Први мој моменат запажања, ето, као стражари нису дали, он је се дерао горе преко неког крова и вирио кроз тај један прозор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "ПЕТ": Е сада не знам тачно име које је, али, да нас као снимимо само, кога има и од тога сусрета, када смо њега прво видели, онда је почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то, после колико дана пошто сте стигли ту? Кажете, у почетку ништа није било?

СВЕДОК "ПЕТ": Ма, то с почетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови размењени и ви ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Размењени и чим су они размењени, е онда смо из истих, исте секунде, чим су они отишли, после смо чули, знамо зашто су размењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што кажете да су горе страдали војници?

СВЕДОК "ПЕТ": Једног мртвог ваљда војника су разменили е онда је, од тада је почело код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам све чега се сећате. Ми овде имамо велики број догађаја који се ту десило, имамо и сведоке које смо до сада саслушали, па да чујемо Вас, чега се Ви сећате и колико сте боравили, да ли знате? Рекли сте од краја маја, да ли је тако?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, тако некако, а сећам се, као отприлике, датума, пре 04. јула смо пребачни горе поново у «Нови извор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тај период?

СВЕДОК "ПЕТ": Сећам се тачно, пре 04. јуна, пошто је Дан државности тај датум се сећам, у нас је такмичење, тако да знам да смо пре 04. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћени у град?

СВЕДОК "ПЕТ": Враћени горе одакле смо и кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испричајте нам чега се Ви сећате, да ли Вам је неки догађај остао у памћењу, шта се ту све унутра догађало? Кажете, када су ови размењени, крећу ти догађаји?

СВЕДОК "ПЕТ": Као прво, ето, почело је у вези тих пара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било?

СВЕДОК "ПЕТ": Први је ту ради пара и он нам је рекао као да нећемо ни изаћи и њему. Њега су изводили, изведу га напоље, па га опет убаце, Капицић Сакиб, њега су прво, он је први, ја мислим, настрадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њега изводио? Како уопште долазе ти, када, да ли се сећате тог првог момента, како то улазе када има ланац, катанац и то?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, стражар их је пустио наводно, њих четворица, петорица, улазе и од тада је онда, чувар их није као наводно могао спречити и они су када су хтели улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са Сакибом? Испричајте нам, да ли сте Ви то видели или сте чули од некога?

СВЕДОК "ПЕТ": Не, гледао сам га исто само виче, траже вам паре, траже за њега, не знам колико пара и опет су га, изводили су га више пута, само знам да је убијен, не могу се тачно сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њега изводио?

СВЕДОК "ПЕТ": Ова четворица, петорица што су улазила, онда је почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада су ушла четворица, петорица, када је он?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ти људи изгледали?

СВЕДОК "ПЕТ": Не бих се могао лика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК "ПЕТ": Пошто је њих, није само њих четворица, још је улазило, уђе, мало оно као провоцирају, нешто и изађу, тако да нису само, долазило је и друге војске, дођу онако, као, причају, једноставно, али они су, ови као мештани, после ови моји вичу, познајем овог, познајем, дадне цигару или нешто, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога познају?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, те, не ове, ове друге што су навраћали ту, ето, једноставно, навраћали, али нису ти радили на пример никакво зло. Једино ова петорица, четворица, петорица, не могу да се сада сетим тачно, они су редовно нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих што не можете да се сетите како изгледају?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте. Они су редовно нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се не сећате како изгледају, ако су редовно? Да ли отприлике можете да нам нешто кажете, какви су ти били што редовно, кажете, долазе?

СВЕДОК "ПЕТ": Дуго је, петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви до сада негде позивани у неки суд или нешто да дајете неке изјаве?

СВЕДОК "ПЕТ": До сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам нигде, онако када смо из логора изашли, у Тузли смо, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оно време још?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, али овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више после нисте?

СВЕДОК "ПЕТ": Више као новинари су нам оно, то ето испитивања, да причамо, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте пред судом негде давали изјаву?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам, нисам нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни из Хашког трибунала Вас нису звали?

СВЕДОК "ПЕТ": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да се вратимо на Сакиба. Шта сте нам то рекли?

Ви мислите да је он међу првима који је изведен?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, он и још, колико се сећам, овај, Хаџиавдић, њега су знам извели напоље, чуо се пуцањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име које је?

СВЕДОК "ПЕТ": Сакиба су, не могу сада, ко када је већ ту почело оно убијање, не могу тачно да прецизирам како је убијен. Ја мислим опет да је онде на лицу места он код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра?

СВЕДОК "ПЕТ": Унутра убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убијен?

СВЕДОК "ПЕТ": Убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели то тај тренутак?

СВЕДОК "ПЕТ": Гледао сам, на коленима је био. Није то велика даљина нека, да. Видео сам, ето, сада што знам тачно, сто-посто, једног су, добро видео сам доста, то бодене руку, крстове на челу, на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то видели, пре овог догађаја са Сакибом или после или када?

СВЕДОК "ПЕТ": После, опет, све се наставља, све се оно наставља. Није ни један дан, ни једну ноћ, нисмо имали одмора да, некада смо до три, нема навече, па контамо, неће доћи. Једне прилике смо им та жељезна кревета су била, па смо их морали овако прислонити скроз горе на ту висину и држати да би они сишли доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко да би сишао?

СВЕДОК "ПЕТ": Опет, исто та четворица, силазили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су та четворица коју стално помињете?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, чуо сам, не знам тачно, чуо сам, Зокс, Торо, та имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

СВЕДОК "ПЕТ": Пуфта. Па, већ је се почело, чује се, тако се они зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу собом?

СВЕДОК "ПЕТ": Међу собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти људи? Да ли сте Ви успели некада да видите некога и да повежете са тим?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам, не бих могао оно тачно да рекнем, е ти си то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде испричајте нам, шта сте видели, шта се догађало.

СВЕДОК "ПЕТ": Па, то, претрес тај, то је све тако, ето, почело, тражили су паре, тражили, што је се имало све, неко је мислио да ће сакрити, међутим, није се могло

сакрити. Знам овај је један од четворице, видели му се од једног патике оне гојзерице и он их је и обукао, узео, од овог једног јарана, били смо боси све, поскидани, голи. Онда је почело и сексуално да нас гоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК "ПЕТ": То се све сада, ја не знам датум, сада, кажем Вам, сваки дан, сваку ноћ, све се, није, нема одређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао то да радите, то кажте, сексуално вас гоне, да ли се сећате, ко?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, они, Торо, Зокс, сви ти, ја зато кажем, нисмо се ни упознавали тамо, ја сам тај, ја сам тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви памтите некога од тих људи из тог периода?

СВЕДОК "ПЕТ": Све су те исте особе највише. Они су долазили и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из ког периода Ви памтите те њихове надимке, сада које помињете?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, то је почело, ето, како је почела већ та убиства, како су се они појавили, почело је се већ имена и овај један исто, он је највише са њима комуницирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК "ПЕТ": Могао је гледати и у лице и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, један у мене комшија тај, Пезеровић Менсур један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Менсур?

СВЕДОК "ПЕТ": Он је највише, оно са њима и комуницирао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите комуницирао?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ето, одвојили су једног да може са њима да преговара, нешто прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је сада он?

СВЕДОК "ПЕТ": Он је ја мислим у Швицарској тамо негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је неко урезивао неке крстове, нешто одсецао, неке органе, да ли сте то видели?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесам. Био је један са ножем. Он је само радио, он је обележавао и већином су који је год обележен, као када смо доле били, или на леђима или на прсима, или на челу, видело је се и он је највише тако да, мало је ко од њих и остао жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај највише радио са ножем? Да ли знате његов надимак?

СВЕДОК "ПЕТ": Пуфта, да ли је, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је изгледао тај Пуфта, да ли сте га запамтили? Да ли сте видели да он то некеме ради?

СВЕДОК "ПЕТ": Не бих смео тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко знате надимак, а не можете да?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, чује се све, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не можете лика?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу, сећање не могу да, лик, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А изглед, конституцију и то? Да ли можете тога да се сетите?

СВЕДОК "ПЕТ": Било је и крупнији онако мало, као нижи, шири. Онда је и униформа, другачије је у униформи када ти видиш човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они сви имали униформе?

СВЕДОК "ПЕТ": Униформе, имали су, не знам тачно, право да Вам кажем, оно, пуно пута, не пуно пута, сваки пут смо, на пример, када они улазе, морамо доле главе и сада ако тебе или оном, онда главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вас неко за то време повредио од њих, тукао?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, да ли се сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ударали на разне начине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку повреду конкретно, неки прелом?

СВЕДОК "ПЕТ": Ево овде мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На челу?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то урадио?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, са ножем тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, тај Пуфта?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, мислим, не кажем јесте, по надимку, не кажем сто-посто да је, али по надимку и он је са ножем, један знам да је са ножем највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за неког Репића?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Репић?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, и он је долазио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао, да ли се њега сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Њега се опет лика не бих, али остало ми је у сећању када је највише нас побио, био у оној народној ношњи и дуга коса она. Имао је, у народној ношњи је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК "ПЕТ": То је било за Видовдан, Бајрам, тако некако, сада, да ли је се поклопило, знам да, биће вам, каже, крвав Бајрам, тако нешто је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он дошао?

СВЕДОК "ПЕТ": Када је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада дошао сам или још са неким?

СВЕДОК "ПЕТ": Сам је он тада био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао са неким оружјем или оруђем?

СВЕДОК "ПЕТ": Дошао је, јесте, имао је аутоматску пушку, као, наводно, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се још неког догађаја сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, сећам се ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте да Вас ја не питам, Ви чега се сетите, реците нам.

СВЕДОК "ПЕТ": Секли су прсте, секли су, сећам се добро, ту до мене је био, одсекли су му ухо, једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, није ни он преживео, Чикарић Енесу, њему су ухо одсекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, да ли сте видели, ко је то урадио?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

СВЕДОК "ПЕТ": Именовати не могу тачно, мислим, видео сам то, тај призор. Видео сам призор да је овоме одсекао полни орган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК "ПЕТ": Једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му знате име?

СВЕДОК "ПЕТ": Зулкарнеин Кејно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то урадио, да ли сте то видели?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу, њима нису на челу писала имена. Видео сам опет, једног су ножем, овуда му у срце и њега су ножем исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у раме?

СВЕДОК "ПЕТ": Овуда и у срце, овуда су му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, кога?

СВЕДОК "ПЕТ": Бикић Шабана, па сам видео Пезеровић, њега су заклали, Пезеровић Заима, Заим, Заим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заима, заклали?

СВЕДОК "ПЕТ": Заклали га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је заклао? Којом приликом је то било, да ли се сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": То је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све што причате било у једном дану или у више?

СВЕДОК "ПЕТ": Није у једном, у више дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у више дана, добро. Када дођу, да ли дође један или два или пет или како?

СВЕДОК "ПЕТ": Није никако један долазио. Једино што је тада Репић сам ушао, то је задњи пут ја мислим и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када их дође више, шта раде други? Да ли сви то исто раде или?

СВЕДОК "ПЕТ": Свако себи изабере нешто да са неким, да га удара. Био је један, сећам се, дошао са буздованом. Он је повисок био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као?

СВЕДОК "ПЕТ": Повисок је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А повисок, добро, шта је имао, буздован?

СВЕДОК "ПЕТ": Буздован је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав буздован, од чега?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, сада да ли је дрвени, да ли је, углавном буздован је, лик је буздована, да је, ланцима, имали су увек ланце, неке тупе предмете, нешто, ето. Гонили су нас између да се бијемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је њих страдало тада за Видовдан, кажете, када је овај дошао сам?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја мислим једно, не знам тачно, десетак можда, а било је пуно рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неки пут био да је било убијених? Кажете, Заим заклан?

СВЕДОК "ПЕТ": Било је, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са телима?

СВЕДОК "ПЕТ": Било је то пре, то је задњи пут било, тај догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је било пре тога када неко страда? Кажете, Шабан, па Сакиб убијени, шта се дешава са њима?

СВЕДОК "ПЕТ": Први пут, јесте, овај, двојица су комшија ту, ето сви смо били комшије, било је ја мислим једно пет, шест мртвих, не знам тачан број и њих двојица су натоварила. Они су отишли да их истоваре и нису се ни они никада вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову ти што су отишли?

СВЕДОК "ПЕТ": Џихић Сеад и Хусеин, чекајте мало, не могу се сада одмах презимена сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хусеин? А ко је од њих тражио да они изнесу та тела?

СВЕДОК "ПЕТ": Та четворица, петорица, ето, то. Они су све, дошао је као камион неки, не знам тачно, мањи је камион, као «тамић» онај «Застава», нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тај «тамић»?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, онако само, како су оно врата била отворена, видела се цирада, оно цирада и отворена задња страница. Ови су уносили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био међу вама Захировић Салих, да ли се сећате тог имена?

СВЕДОК "ПЕТ": Није он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете некога Окановић Несиба?

СВЕДОК "ПЕТ": Несиб је био, он је исто, био је он, он је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убијен?

СВЕДОК "ПЕТ": Убијен ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете можда Тухчић Ејуба?

СВЕДОК "ПЕТ": Познајем, знам добро, њега се баш добро сећам. Њега су претукли толико да је у кому пао и ту је неко било тај кревет и ту је лежао можда једно, не знам, сада, пет, шест, колико дана, ни помоћи није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је умро на крају или?

СВЕДОК "ПЕТ": На крају је умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за тих неколико дана, кажете што он ту лежи, да ли сте тражили доктора неког? Да ли сте уопште за тих месец дана?

СВЕДОК "ПЕТ": Нема, од кога ћеш тражити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да тражите, па да Вам кажу или не?

СВЕДОК "ПЕТ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни тражили или нисте ни добили помоћ?

СВЕДОК "ПЕТ": Тражили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тражио, да ли се сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, захтевали смо, ето, онако, оно из масе, али видели смо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је нешто одговорено?

СВЕДОК "ПЕТ": Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, да ли ће доћи доктор, да ли неће, да ли има или нема нешто?

СВЕДОК "ПЕТ": Нико ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки завој, нешто било шта унутра?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисмо, што смо имали оно својих мајица и поткошуља, то смо, ето, користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате Догић Нијаза, да ли је био ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са њим било, да ли је он преживео?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, он је преживео и он и брат му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са њим било? Да ли је он нешто повређен, да ли сте видели?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам, не могу се тачно сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осим оне тројице што су отишли у размену, на почетку, да ли је било још неких да се изведу, па да их неко одведе?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте било одвођено и нису се више вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одведен, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Сећам се овог Хаџиавдић један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је име, да ли знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Хаџиавдић Хусеин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хусеин? Шта је било са њим?

СВЕДОК "ПЕТ": Њега су извели исто тамо, неко је ту испред, сада тамо не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извели га напоље?

СВЕДОК "ПЕТ": Напоље изведен и није ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ушао?

СВЕДОК "ПЕТ": Није више ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли, ко га је извео?

СВЕДОК "ПЕТ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Нурија Хаџиавдић са Вама?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, и Нурија и он је исто, исто је и он убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убијен? Да ли унутра или напољу?

СВЕДОК "ПЕТ": Нурија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "ПЕТ": Нурија Бикић и Нурија Хаџиавдић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којег мислите?

СВЕДОК "ПЕТ": Нурија Бикић, знам да су њему, да су њега и сина убили, малолетно дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Бикић Дамир са Вама?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, то је Бикић, син му је, од Нурије Бикића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, шта је било са Дамиром?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам видео на који начин је убијен, само знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је убијен?

СВЕДОК "ПЕТ": Да је убијен од тих ту, вене резати, шта ја знам и убијен је, углавном. Знам ето да су Алихоџићи, све тројица, и отац и два сина, знам да су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алихоџић?

СВЕДОК "ПЕТ": Алихоџић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели, ко их је убио?

СВЕДОК "ПЕТ": Све је то иста екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било неких ситуација да се певају неке песме, да ли се тога сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": То смо редовно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то тражио од Вас?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, тражили су и они, ето, наводно, чујем и Репић да је тражио и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога чујете да је Репић тражио?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, дође неки чувар, некада, рекао је Репић да певате, на пример, тако сам чуо или једноставно ти кроз врата не улази, певај, само удари нечим у врата, певај, мораш певати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте певали?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, певали те све песме, нешто не знаш, понављај један стих док људи су у несвест падали, док.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке ситуације да се ви међу собом морате да тучете, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, познато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то од вас тражио?

СВЕДОК "ПЕТ": Није од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога?

СВЕДОК "ПЕТ": Све иста екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава после тог Видовдана, кажете, када је био овај сам? Да ли још остајете ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Не остајемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "ПЕТ": Не остајемо ту. Опет су нас пребацили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли истог дана када се то десило, кажете, ту је било доста мртвих и више рањених или?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу тачно рећи да ли је истог дана или сутрадан, али чини ми се, као да је исти дан. Сећам се добро да је био ручак, унели су нам као ручак и тако се ето то десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сада опет долазите у град, чиме, ко вас сада вози?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, исто оне смо, мртве опет смо потоварили. Ја сам баш ту туру и још један, неко је морао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на шта сте их стављали?

СВЕДОК "ПЕТ": Исто на камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то био камион?

СВЕДОК "ПЕТ": Не видиш спреда, као када дође до самих врата, оно, можда степеница, две и само убацујеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, ко управља камионом?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где онда одлазите, чиме?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ту када смо мртве потоварили, после су нас задњи пут пребацили горе у, опет у Зворник горе, «Нови извор», где смо, само ниже доле канцеларије неке су, ту су нас пребацили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У друге канцеларије, не у ону исту?

СВЕДОК "ПЕТ": Не, није у исту, горе као већа, као сала нешто је била, а доле је било можда једно пет канцеларија. Ту су нас расподелило, ту колико је могло лећи ту смо могли лећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рањеници, да ли су исто ту?

СВЕДОК "ПЕТ": И они су сви са нама. Доле је остао један, један или двојица, не могу тачно рећи, он је остао доле мртав, није. Ове када смо натоварили и одвежени, онда он је као био жив, а није могао преживети, остао је ту и остао је иза нас ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се дешава сада када се пребацујете у град, колико ту још боравите? Кажете, то је пре 04. јула?

СВЕДОК "ПЕТ": Ту негде, мало пре, само знам да сам ту био тачно за 04. јули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико још дана?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам, нисам можда сигуран, да ли седам, десет дана, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ту дешава? Да ли Вас ту неко дира?

СВЕДОК "ПЕТ": Није нас ту нико дирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неке помоћи, доктора, нешто?

СВЕДОК "ПЕТ": Није ништа било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "ПЕТ": Није. Било је хране, један, ето оброк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више хране него тамо или?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека докторка Наташа да је долазила? Неки сведоци помињу да је превијала рањенике. Да ли сте Ви у истој соби са тим рањеницима?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисмо, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам видео, пошто су рањеници били као у једној соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, издвојени су били?

СВЕДОК "ПЕТ": Смештени, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели да је некада неке одсечен прст, неку ситуацију, да сте Ви видели?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, да ли знате име некога од тих људи?

СВЕДОК "ПЕТ": Нема, ниједан не знам, није преживео ниједан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, овај Аднан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аднан?

СВЕДОК "ПЕТ": Аднан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви видели тај тренутак када му се то догодило?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесам, ништа постави ти, бирај који ћеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то урадио, да ли знате? Да ли је то један човек био или је то било више?

СВЕДОК "ПЕТ": Није само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "ПЕТ": Кажем Вам, нису сви се око једног усмерили, већ један је радио тамо на бини, један је, тако распоређен и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била још нека ситуација осим те за Видовдан када кажете да је убијено пуно да је неко убијен из ватреног оружја, осим том приликом? Да ли је било још?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је и пре пуцања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је било пуцање?

СВЕДОК "ПЕТ": Из ватреног оружја. Не могу се тачно сетити, мислим то, било је из пиштоља пуцања то, из аутоматске није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из пиштоља?

СВЕДОК "ПЕТ": Из пиштоља јесте. Сећам се, овога су, она малокалибарка пушка, нека мања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била та пушка?

СВЕДОК "ПЕТ": И она је била, они су је, са њима је четворицом, петорицом који су ту били, била је та, носио је пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко је носио пушку?

СВЕДОК "ПЕТ": Носио, она малокалибарка, то кажем, то је она, шта ја знам, мања пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још нешто од оружја или од оруђа запамтили да је било, да је унешено?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, то је, пиштољ, нож, те палице. Сећам се тог добро, буздован тај, ланци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су звали тог што је носио буздован, да ли се сећате тога?

СВЕДОК "ПЕТ": Као Нишлија, тако некако надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишлија?

СВЕДОК "ПЕТ": Нишлија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам Вас, па нисмо до краја то чули, за те туче. Да ли је било да вас терају да ви међу собом тучете?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесте, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, лепо, нађе мене и супарника и ударајте се и мораш се ударати, оно истински. Било је, с почетка су, с почетка је било, онда овај који победи, остаје. На пример, псеудоним «Један», он је се са старијим човеком од 60 и нешто година морао тући и он није хтео том приликом, мислим, жао му је, може му бити отац. Овај њега тог ударио је, мораш и онда како који падне, онда они ногама ударају их још, наставе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било од фамилије Атлића некога ту, Сехада, Сенада, да ли се сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са њима? Да ли су они преживели?

СВЕДОК "ПЕТ": Они су одведени. Сенад је рањен, а доле у Чelopeку, Сехад је одведен, колико се ја сећам, Џихић Енес и горе Халиловић, Халиловић, не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су одведени, ко их то одведе, како? Да ли се сећате те ситуације?

СВЕДОК "ПЕТ": Они су само одведени, ушли су, не могу да се сетим и одведени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се вратили после?

СВЕДОК "ПЕТ": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК "ПЕТ": Исто су одведени Капицић Смаил, браћа, Ениз и Сеад, они су, њих су прве некако, међу првим, везали. Они су били као одвојени од нас, на страну као забележени, везани, тако су. Један дан када су их одвезли да је, нису се више никада ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А живи су одведени?

СВЕДОК "ПЕТ": Живи су одведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нађени после?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу тачно, пуно има имена, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су тучени?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесу. Јесу, овај је један средњи сексуално онако, како да се изјасним, злостављан и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тај звао?

СВЕДОК "ПЕТ": Капицић Сеад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио, да ли се тога сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ми између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко их је тукао?

СВЕДОК "ПЕТ": Њега је тај црни, ја мислим, њих те Капициће, повисок, знам, црн, да ли је, како, Нишлија, неки је надимак и он имао. Он је се њих одвајао и чувао као нешто, нешто, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после дешава са вама ту, кажете, још неко време и онда?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ту смо били, ето, сада извесно време и као исто су аутобуси дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет аутобуси?

СВЕДОК "ПЕТ": Опет аутобуси и рањени наводно као да остану, да се лече, ово, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Да, ту, ето, они углавном нису дали ни једном рањеном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да крене?

СВЕДОК "ПЕТ": Да крене, један се прошверцовао, кренуо и са нама, ето, и он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то одређивао, ко ће да крене, ко ће да остане ту у тој згради док сте?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ти, тај стражар, њему сада не знам ко је наредио, једноставно, да рањени не могу, тако је речено, ко је рањен, не може ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где иду, да ли сазнајете, где идете?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знамо где идемо. Ми смо контали, све конташ, као размена, да идемо на размену, нико није знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте на крају стигли, како?

СВЕДОК "ПЕТ": После када смо стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусима?

СВЕДОК "ПЕТ": Аутобусима, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било?

СВЕДОК "ПЕТ": Ту можда сада, оно можда једно осамдесет, да ли је, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кренули сте и где сте стигли?

СВЕДОК "ПЕТ": Завршили у Батковићу доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте успут негде стајали?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисмо нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да још неко уђе у аутобус или нешто?

СВЕДОК "ПЕТ": Да, као да јесмо негде, само не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је, да ли знате, колико је било аутобуса када сте пошли тамо?

СВЕДОК "ПЕТ": Два, три, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за неки логор на Економији, на пољопривредном добру, ту близу Челопека?

СВЕДОК "ПЕТ": Чуо сам да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада те људе видели, можда у Батковићу или негде?

СВЕДОК "ПЕТ": Видео сам овако, наш је један и тамо ишао и водали су га. Знам да је он ту, он зна имена и тачно и презимена, чини ми се, тог Зокса и све. Он је највише са њима времена провео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој Економији?

СВЕДОК "ПЕТ": И код нас и у Економији тамо и са њима, једноставно, њега су водали, шта су радили, где је он био, али он је тамо био, сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има његово име на том списку ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам где је ишао, углавном знам да је остао жив и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има његово име ту негде са тим псеудонимима?

СВЕДОК "ПЕТ": Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема његово име? Како се он зове?

СВЕДОК "ПЕТ": Хаџиавдић Адмир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Циглану неки логор, да је ту неких људи било?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, чули смо, али нисам својим очима видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "ПЕТ": Економија, Циглана, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих можда у Батковићу био са Вама? Колико сте Ви дуго остали у Батковићу?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, преко године, ја мислим, укупно четрнаест месеци сам, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свеукупно?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, око четрнаест. Сада не знам овамо то, али дуго смо били у Батковићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте напустили Батковић?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, размена, Међународни овај Црвени крст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога сте ви размењени?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, за цивиле, мислим, видео сам када смо на размени били да су цивили били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто као ви?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, овај, народ, неће да живи у Тузли, тако је та, то сам видео да је та размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то из Тузле људи?

СВЕДОК "ПЕТ": Из Тузле су били већином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и они били негде затворени као ви?

СВЕДОК "ПЕТ": Нису, из станова, из куће, ко је желео да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, видимо, када је размена, колона ту, види се оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту биле и жене или само мушкарци?

СВЕДОК "ПЕТ": И жене и мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И жене су биле?

СВЕДОК "ПЕТ": Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од вас из Батковића, да ли је било жена?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је, ја мислим три жене, две, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само две, три? Да ли су улазили у тај Дом културе и неки мештани? Нешто сте на почетку рекли да су долазили и неки мештани?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је ето, оно, али нису они, оно, сада да су убиства, колико се ја сећам, да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате надимак неког од тих мештана који су улазили? Да ли сте чули за неког Кобру, за неког Ћованија, тако неке?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти?

СВЕДОК "ПЕТ": Ћовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи? Да ли Ви знате те људе или сте само чули?

СВЕДОК "ПЕТ": Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате их лично?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су улазили ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их је неко познао?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, исто као што и ови, ударања, малтретирања, тражење пара, то, ето, све исто. После када су нам све паре одузели, ништа други нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти долазили заједно са овима које сте поменули?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, нису сви долазили скупа. Некада дође једна, не долазе у исто време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је највише дошло одједном, да ли се сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Тако, можда, пет, шест, седам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не више?

СВЕДОК "ПЕТ": Не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Ви знате Брану Грујића?

СВЕДОК "ПЕТ": Чуо сам за њега, лично га оно не знам. Знам само да је био председник општине, то сам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Никада га нисте видели?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, можда сам га и видео. Нисам, мислим, можда сам га онако из виђења видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када сте били у «Новом извору», да ли је неко од ових, кажете, ту вас је било 170, 180, да ли је неко њих споменуо од те тројице што је ушао, да је то Брано Грујић?

СВЕДОК "ПЕТ": Чуо јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Од кога?

СВЕДОК "ПЕТ": Под «З».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «З»?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када сте први пут се сусрели са неким лицем за које тврдите да сте касније сазнали да је то Марко Павловић, Ви сте описали да је он повисок, да ли знате да ли је био црн, плав, смеђ, пунији, дебљи?

СВЕДОК "ПЕТ": Ма, није дебљи, чини ми се, онако био, као када мало униформа увећа човека оно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Какав је био, црн или смеђ или плав?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, више на, смеђ, на црно, чини ми се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисам баш после оно разумела да сте накнадно сазнали да је то Марко Павловић. Како сте то накнадно сазнали, од кога, на који начин? Да ли сте Ви тим лицима описивали са ким сте се срели, па они рекли, то је Павловић или како сте то разјаснили да је то тај човек?

СВЕДОК "ПЕТ": Тако, од њих сам чуо, то је причао, он се ваљда представио када је ушао, као мајор Павловић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте се Ви тада уверили да је то тај кога сте први пут тамо видели? Да ли сте га Ви видели тада?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, он је мене и довезао. Ја нисам знао ко ме вози, док после нисам, док они нису имали те разговоре горе, тако да мајор Павловић и тако је остало као мајор Павловић. Ја сам за то презиме тако знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли сте Ви служили војску?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Пошто стално у овим дешавањима помињете, то је била војска, војска, да ли можете да разграничите, да ли је то била редовна војска или територијална одбрана или паравојне формације, у вези овога, ко вас је довео, одвео и тако даље?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ово у Челопеку што је било, нису ми изгледали као војници, а ови када сам дошао са мајором Павловићем, они су ми изгледали као нека војска, мислим, обучена лепо, униформисана. Била је српска застава, сада нисам тачно гледао које је тачно обележје, али видео сам да је српска застава. Они су били једино, и он је био обучен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када кажете ови у Челопеку, мислите на ова лица што су улазила?

СВЕДОК "ПЕТ": Да, да. Они су долазили, ето, са шеширима, овако, онако нешто у патикама, тако да сам видео да нису, да су те, шта ја знам, како да их сада назовем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, колико пута су они то долазили за све време Вашег боравка у Челопеку, колико пута, мислим на ову групу четири, пет, које Ви помињете да су скоро стално били у идентичном саставу? Колико су то пута долазили, једном, пет пута, десет пута, отприлике?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам то, оно када од тог дана када је то почело, сваки је дан неко био, ниси имао времена ни бројати ни гледати ни мислити више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли можете да опишете, рецимо тог што га Ви називате Торо? Како је он изгледао?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу, не бих, не бих овако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли можете да опишете тог што га називате Зокс?

СВЕДОК "ПЕТ": Не бих смео се упустити ни једног да сада ја описујем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли можете да опишете некога од њих ко је Вас ударао?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, мењали су се, није ме само један ударао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Бар једног или двојицу, опишите некога ко је Вас ударао?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам, не бих могао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, због чега то не можете да опишете, да ли су они имали неке капе или нешто? Који је разлог да Ви не можете? Ипак, кажете, они су често долазили, били су скоро, када су од првог дана па скоро сваки други дан, па који је разлог да не можете, бар да опишете те људе који су Вас ударили или једног од њих? Не мислим на опис неки детаљан, да кажете, да ли је црн, смеђ, плав, висок, низак, неке уобичајене карактеристике?

СВЕДОК "ПЕТ": Не бих баш то, говорим Вам, не бих сада да описујем, можда погрешим, можда онако. Знам, сећам се тог Репића у народној ношњи, да је био, тога се сећам лепо. А ове сада, ниси ти имао ни времена плахо загледати ни, све је то исто било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли се сећате неког догађаја на бини, нешто да се дешавало?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нешто карактеристично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте рекли, сексуално су нас гонили, па не могу да причам, па то, да ли се сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку сте рекли да су вас нешто сексуално нагонили, али не можете то да причате. Да ли се сећате таквог догађаја неког?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесте и тога је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то био догађај? Да ли је учествовао један човек или више њих су терани или ко их је, како?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, можда двојица рекну, хајде ви то, ови нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двојица заједно?

СВЕДОК "ПЕТ": Да нам наредите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, двојици заједно да нешто раде? Један другоме или сваки за себе или како?

СВЕДОК "ПЕТ": Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нешто сте морали и голи да се скидате, па то, да ли је то у тој ситуацији када су вас сексуално нагонили, што сте почели да причате?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесте то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су терали да радите?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ми између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то, да ли двојицу или више? Где су били ти људи?

СВЕДОК "ПЕТ": Било је више случајева, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више случајева?

СВЕДОК "ПЕТ": Није само, на пример, двојицу да су, већ више је било. Сада, нисам ја, ја сам баш детаљно сто-посто видео тог Капицић, што сам малопре рекао и овог, пред мојим су очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог Сакиба што је после убијен?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам, нисам Сакиба, већ, овај, Капицић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од браће?

СВЕДОК "ПЕТ": Од браће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сеада?

СВЕДОК "ПЕТ": Њега сам видео и још једног исто, пред мојим очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то дешава?

СВЕДОК "ПЕТ": То испред мене, то је било доле. Није то било на бини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели некада на бини, што Вас пита колегиница?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео сам и горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је горе био попет, кога су попели?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, колико се сећам, Пашићи су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пашићи?

СВЕДОК "ПЕТ": Пашићи, двојица, тројица синова и отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ето то, нагонили их између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се били скинули?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, скинути, сви смо били скинути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви остали који нисте морали то да радите?

СВЕДОК "ПЕТ": Да. После смо били и нисмо имали шта ни обући. Сваки пут крв када се проспе, морамо чистити својом одећом, то рибати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је терао то да урадите?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, они нас одмах натерају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то очистите?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, то да очистимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви у то време запамтили те ликове? Да сте пре петнаест година дошли, да ли бисте Ви?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, зашто се не бих сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте се сетили? Да ли мислите да бисте се сетили? Да ли сте имали те ликове у глави или не?

СВЕДОК "ПЕТ": Гарантујем да бих се могао сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада не можете да покушате никога?

СВЕДОК "ПЕТ": Сада, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "ПЕТ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине «Пет», само пар питања. Мени је остало нејасно, где сте Ви од почетка до краја маја? Ако сам ја добро схватио, Ви сте били пар дана тамо доле у Стандарду са мајором Павловићем, дошли сте овај, како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видиковац, хотел.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видиковац, тако рекосте, онда сте нешто ту били на Видиковцу, ако сам ја добро схватио један дан, где су Вас нешто тукли, сутрадан Вас пустили кући, а сутрадан у односу на то када сте пуштени кући, наређено је да се исељавате. Али ми фали, практично цео месец.

СВЕДОК "ПЕТ": Па, десет дана смо били од Видиковца били доле у Каракају, око десетак дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је било пре тога?

СВЕДОК "ПЕТ": Не, 01. маја то када је наоружање предато, били смо десет дана доле одвојени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, десет, сада Ви рекосте мало пре, ја сам себи тако и прибележио, 01. маја сте се предали, па онда?

СВЕДОК "ПЕТ": Народ је био још ту код куће, тај народ је био. Само што смо ми, ми смо по двојица пуштани, ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, рекли сте пуштани сте по двојица, па сте Ви пуштени негде, неки четврти, пети дан, последњи су пуштени негде седми, осми дан, али Ви лично сте пуштени четврти, пети дан?

СВЕДОК "ПЕТ": Тако негде ја контам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где сте онда, ако сте пуштени, где сте онда, где онда боравите?

СВЕДОК "ПЕТ": Онда смо горе кућама пребачени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кућама?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, кућама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како сада долазите у ситуацију да Вас нешто Павловић води на Видиковац, па и тамо Вас нешто туку и колико сте тамо на Видиковцу?

СВЕДОК "ПЕТ": Павловић, они нису као војска ушли на Дивич. Они нису ушли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је било пре?

СВЕДОК "ПЕТ": Пре него што је Кула пала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пре него што је Кула пала?

СВЕДОК "ПЕТ": Када је Кула пала, онда је војска ушла.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Рекосте да су Вас довели са аутобусима на аутобуску станицу. Ту сте ви одвојени од жена и деце који су остали у аутобусима, ви одведени до стадиона, да ли је тако?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко од станице до станице?

СВЕДОК "ПЕТ": Нема можда педесет, сто метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, близу?

СВЕДОК "ПЕТ": Близу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Претпостављам да сте тамо отишли пешке?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, пешке, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. А са стадиона у зграду «Новог извора»?

СВЕДОК "ПЕТ": У колони смо отишли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У колони?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пешке?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, пешке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко?

СВЕДОК "ПЕТ": То је можда једно километар, тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се ту пролази поред зграда СУП-а, општине, територијалне одбране, не знам ни ја шта све тамо нема?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ту доводе нас до СУП-а ту и ту је и општина и МУП и изнад општине и МУП-а, то су те просторије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да. Тај што је дошао у цивилу у зграду «Новог извора» увече, рекосте, био је у цивилу, ако сам Вас добро схватио, да је неки, Ви рекосте – неки јачи човек из власти из Зворника. Да ли је он био у цивилу или у униформи, тај јачи човек, како Ви рекосте, не јачи у физичком смислу, него јачи ваљда по функцији, положају?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, да по функцији сам мислио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, добро смо се разумели, него само, да ли је он у цивилној одећи или у униформи и да ли ишта знате везано за њега, ко је, шта је и тако даље, макар по функцији?

СВЕДОК "ПЕТ": Ништа, нисам, не знам ни у том моменту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли он тражи од вас да сачините тај списак?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам био ту близу, нисам био близу да би чуо неки разговор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците ми, да ли знате ко је Хасиб Окановић?

СВЕДОК "ПЕТ": Знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је он?

СВЕДОК "ПЕТ": Хасиб, комшија ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је са њим, каква је његова судбина? Да ли је он био затворен доле у Челопеку и шта је са њим било?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте био и он затворен, али не могу да се тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је преживео, да ли је убијен?

СВЕДОК "ПЕТ": Жив је он.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Жив је и данас?

СВЕДОК "ПЕТ": Жив је и он.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате где је, да ли је тамо на Дивичу?

СВЕДОК "ПЕТ": Није, у Аустрији је, тамо не вани негде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ми смо овде чули да је он нешто наводно пуштен у неку размену, да је био курир тог мајора Павловића, па да је због тога неко дошао по њега и да су га пустили?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја не знам да је он, не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А сада ово подсећање?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу да се сетим да је он отишао у размену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли нам можете рећи, говорили сте о томе шта је радио Пуфта, рекосте и шта је радио Репић, да ли на Видовдан, да ли на Бајрам. Да ли нам можете рећи ишта конкретно, шта је урадио тај, чули сте надимак Зокс, шта је урадио тај, рекосте да сте чули надимак Торо, али конкретно?

СВЕДОК "ПЕТ": Не бих могао конкретно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Конкретно да кажете, радио је то и то?

СВЕДОК "ПЕТ": Не бих могао, зато што је то све се увек исто дешавало и, како да објасним, та убиства, та мучења, то, није, не знам, ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте чули за надимке Лед?

СВЕДОК "ПЕТ": Лед?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лед, Цецинац?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Босанац?

СВЕДОК "ПЕТ": Босанац јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК "ПЕТ": А Лед нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, шта сте чули за Босанац?

СВЕДОК "ПЕТ": Онако, ето чуо сам, Босанац, ето, као надимак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чији, чији би то био надимак?

СВЕДОК "ПЕТ": Не бих знао сада рећи, само онако чуо сам надимак Босанац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А у ком контексту, везано за које догађаје? Да ли везано за Дивич, за Зворник, за Челопек, за Ваш боравак у Челопеку?

СВЕДОК "ПЕТ": То нисам сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војвода, надимак Војвода? Нисте чули?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу се сетити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нишки?

СВЕДОК "ПЕТ": То ја Нишки сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте, Нишлија?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, Нишки, Нишлија, тако знам да је био неки надимак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим ових надимака које сте поменули данас, да ли је било још надимака која су носила нека друга лица?

СВЕДОК "ПЕТ": Не бих могао се сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако би могли да опишете један од тих догађаја која сте поменули, невезано за датум и невезано за неки конкретан догађај у смислу, када се

једним од тих затворених лица која су била заједно са Вама, нешто чини, било да се туку, било да се убадају ножем или нешто треће, вама којима се то не чини, шта ви радите у том тренутку? Да ли је вама омогућено да гледате ту сцену, да ли ви стрепите за своју безбедност и угроженост и како се понашате? Да ли сте близу тог места где се то догађа или покушавате да се негде склоните?

СВЕДОК "ПЕТ": Немаш се где склонити, када је у четири зида и увек ти је глава доле, већином је доле, ако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви збијени у гомили или?

СВЕДОК "ПЕТ": Можеш се случајно преко и ти погледаш неку ситуацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви у тој просторији распоређени тако да и када би Вам дозволили они да гледате и Ви могли, да ли бисте могли то да се лепо распоредите, па свако од вас да види шта се дешава, на пример, на бини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да питамо боље, како сте распоређени?

СВЕДОК "ПЕТ": Чим они уђу, ми стој на ноге и уза зид стајемо, стојимо уза зид, сви смо уза зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има слободног простора негде?

СВЕДОК "ПЕТ": Има тамо где су они, онда изводе једног по једног, бирају себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви остали, уза зид?

СВЕДОК "ПЕТ": Уза зид стојимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте окренути, ка њима или како?

СВЕДОК "ПЕТ": Главе мораш доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главе су сагнуте?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тебе када су тукли, да ли си ти гледао та лица која те туку? Како си се ти понашао? Можеш мало ближе нешто да кажеш? Да ли се заклањаш, у смислу, да ли се заклањаш рукама, савијаш, прегињеш и тако у том смислу?

СВЕДОК "ПЕТ": Не смеш се бранити. Ако ти хоће прст одсећи, мораш ставити руку и он сече, већином је ове вамо овако прсте, тако да море три прста остати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тога кога туку, када њега муче на било који од тих начина, сме ли он да се измакне, може ли, има ли могућности, покушава ли ико?

СВЕДОК "ПЕТ": Немаш се где измаћи, стојиш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И чекаш шта ћете снаћи?

СВЕДОК "ПЕТ": Шта ће те снаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко бранио, да ли се заклањао, нешто, да ли сте Ви видели то, да ли сте гледали?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, немаш се где заклонити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки су нам сведоци рекли да је било неких који су се завлачили испод тих степеница код бине?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, била је тамо бина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели тако, да се неко сакрио?

СВЕДОК "ПЕТ": Неки су успели, као сакрију се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли успели да се увуку ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа, да ли је то нешто узвишено или?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, бина као бина, овако, доле има испод бине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту неко да се сакрије?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, буде понеки се овако, али није се други пут сакрио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК "ПЕТ": Можда се случајно од једне туче те када буде и то, да буде ту, а углавном, није се могао сакрити, да ништа не види или да не буде присутан ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било примера да неко од вас тога који га мучи, њега моли, на пример, немој, немој то да ми радиш или боли ме, било шта, речима да ли је уопште тражио да прекине то што чини? Да ли се дешавало тако? Да ли си то можда?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја сам видео једном, али овај га је убио, сада не знам, видео сам надаље. Ја знам да је човек изашао, клекао и чуо сам само пуцањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај био што је убијен после?

СВЕДОК "ПЕТ": Убијени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тај што је претходно клекнуо, па је убијен?

СВЕДОК "ПЕТ": Куршумовић Исмаил, али он је сам изашао и клекнуо, овај га је, нисам ја тачно видео, из пиштоља и у главу га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисте видели, ко?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам видео, али из пиштоља га је ту одмах убио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Сада ћемо направити паузу да се Ви мало одморите. Да ли сте чули некада неки разговор, да траже новац или нешто или после када изађу, да ли сте чули нешто тако, да неко тражи новац од ту присутних у замену за живот да га размени или нешто?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, чуо сам, сада сам се сетио, ја мислим Хасиб је тако изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што Вас је колега питао?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, ја мислим да је он тако, знам да су још двојица сигурно изашла у вези новца и накита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, коме нуде новац или неко од њих тражи или они сами нуде? Како знате да су за новац?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, једноставно, траже, новац се само тражио и паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су тражили?

СВЕДОК "ПЕТ": Отпочетка, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли уђу па туку или прво траже новац па туку?

СВЕДОК "ПЕТ": Овај те пита, имаш ли, овај, ти, мислим, нисам ја чуо тачно, али највероватно су рекли, имам ја код куће и они га у ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да су за новац, ако нисте Ви чули лично?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, зато што знам сада после, а знам да се један и вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам објасните, ако нешто не знате лично, одакле знате, то сам мислила?

СВЕДОК "ПЕТ": Овај један се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, он је за новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај? Да ли је њега неко извео био?

СВЕДОК "ПЕТ": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је њега неко напоље извео?

СВЕДОК "ПЕТ": Напоље извео и одвезао га горе на Дивич. Он је, паре, шта му је дао то, не знам. После када је дошао, сада није опет. Углавном му је дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак се вратио?

СВЕДОК "ПЕТ": И доле испод бране има овако низбрдо доле према Дрини, ту су му рекли, иди сада можеш у Србију. И он је контао да ће остати, да ће га убити, боље доле ће остати жив и тако није рекао нећу, ја хоћу са вама доле назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није смео да пређе?

СВЕДОК "ПЕТ": Није смео и доле су га и вратили, тако да је он и причао, Зијо, Зијо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Зијо дао паре?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, дао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта он каже, коме је дао? Да ли је рекао неко име, ко га је то изводио?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али каже да је дао паре?

СВЕДОК "ПЕТ": Дао је паре, мислим, знам ови су исто, сада не знам коме су они дали, двојицу сигурно, могуће и Хасиба, али нисам сигуран да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су још дали паре?

СВЕДОК "ПЕТ": Халиловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК "ПЕТ": Халиловић Муриз и Нурдин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали код себе паре?

СВЕДОК "ПЕТ": Не, то је горе, њих су водили горе кућама да, ако су сакрили где и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је један дошао па га водио или више њих?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, можда двојица, тако, само те изведе, изведе те, имаш ли, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вас некада ту испитивали нешто, узимали неке изјаве, као оно полицајци када зову на разговор или нешто, да ли је било таквих ситуација, да ли су Вам нешто тражили, питали, осим новца, то што кажете, да су Вам покупили? Да ли су долазили да узимају неке изјаве?

СВЕДОК "ПЕТ": Неко, па није, не знам, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко некада ушао да тражи оружје, да каже ко има оружје или ко је имао пре, па да води на Дивич и тако? Да ли је била нека таква ситуација?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, једном или више пута?

СВЕДОК "ПЕТ": Једном је то, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је то тражено?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, тражено је од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од свих вас?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, ко је имао оружје, ко је се горе, ко је, шта ја знам, како сада да објасним, био у том Кризном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се јавио неко од вас, да каже?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јавио се и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта они кажу?

СВЕДОК "ПЕТ": Зато сам се морао јавити јер смо предали оружје, када сам причао о предаји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знало се да сте Ви раније имали?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисмо сви, један није ту био, ми смо морали устати. Устало нас је сада више, можда петнаестак. Ко је био, на пример, у шуми, пита те и то и устало нас је тако некако, сада не могу тачно, а знам да сам ја устао и она шесторица што су са мном била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта онда буде, устанете и?

СВЕДОК "ПЕТ": Нису нам ништа, али нису ови били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки други су били?

СВЕДОК "ПЕТ": Неки други су то долазили и нису ништа нам.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 25 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се након паузе главни претрес настави у 13 часова.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА под псеудонимом «Пет»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник оштећених, изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је овде, то га је питао и овај господин Крстајић, али само да прецизирам. Сведок је детаљно описао како је ухапшен док је купоцао цигаре, пребачен чамцем, у колима, у зграду на разговор са Марком

Павловићем, Марка Павловића са Дивичанима ципом је отишао на Видиоовац. Шта је било после Видиковца, да ли је она пуштен или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одмах пуштен, јесте, рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте пуштени после Видиковца, када сте били, када је Марко разговарао са Дивичанима?

СВЕДОК "ПЕТ": Пуштен нисам био тада ни заробљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био заробљен, он је доведен ту.

СВЕДОК "ПЕТ": Војска није ушла у Дивич.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како није, носио је и лисице и ово, оно, добро.

СВЕДОК "ПЕТ": У Србији лисице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само у Србији, када је дошао до хотела, ту је остао напољу, а они су ушли унутра.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, значи после Видиковца више нисте били у притвору, у никаквом затвору, у никаквој соби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана не, али касније је био у Стандарду.

СВЕДОК "ПЕТ": Касније јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је описао после колико је био дана.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате Нурију Бикића и Дамира Бикића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам, то је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац и син.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је испричао онај догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је да није видео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли знате Изета Хоџића?

СВЕДОК "ПЕТ": Знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим?

СВЕДОК "ПЕТ": Знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он био ту у затвору у Челопеку?

СВЕДОК "ПЕТ": Био је и он.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Челопеку? Да ли знате, да ли су њему нешто радили, да ли су га мучили на неки начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам, али знам да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убијен је?

СВЕДОК "ПЕТ": Убијен је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра или где?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре него што је убијен, да ли сте видели да се њему нешто десило, да је њега неко тукао или повређивао?

СВЕДОК "ПЕТ": Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате неког фудбалера да је био ту у Челопеку, Догића?

СВЕДОК "ПЕТ": Знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су њему нешто радили?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, конкретно нисам, оно не знам то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте видели, да ли сте видели или нисте?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам то, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја, рекао је да не зна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су, рекли сте да су овом Чикарићу одсекли уво. Да ли су некога терали да поједе то ухо, да ли њега или неког другог? Да ли сте видели?

СВЕДОК "ПЕТ": То нисам, а јесам видео полни орган.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кога су терали да једе?

СВЕДОК "ПЕТ": Куршумовић, Куршумовић Исмет.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте знали Нурију Хациавдића?

СВЕДОК "ПЕТ": Знао сам, знао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је са њим било?

СВЕДОК "ПЕТ": Њега су, и њега су убили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Пре, Ви сте рекли, на крају је сам ушао Репић, негде, сам он каже, на Видовдан и убио је неке људе. Колико је пре тог Видовдана убијено људи у Челопеку, по Вашем мишљењу, отприлике, било да су извођени, било да су ту убијени, било да су умрли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја колико. Рекао је већ.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А сада ћути.

СВЕДОК "ПЕТ": Па, није да ћутим, већ сада контам опет.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нека каже колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам Вас ја, пре тог великог догађаја Видовдана, колико је укупно убијено. Ви сте рекли седам, осам, колико се сада сећам.

СВЕДОК "ПЕТ": Тако, ето ја се тако сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било у једном дану или у више дана или?

СВЕДОК "ПЕТ": У више дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То унутра што сте Ви видели?

СВЕДОК "ПЕТ": У више дана је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у више дана?

СВЕДОК "ПЕТ": А то што је највише шест, седам, то је у једном дану било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у једном дану је било?

СВЕДОК "ПЕТ": То када је на камион натоварено, први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "ПЕТ": А убијано је и вани тамо, то нисам видео, али знам да је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели да је неко, неко од тих пуцао неком заробљенику у колена из пиштоља, неком Хоџићу?

СВЕДОК "ПЕТ": То нисам видео, не сећам се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да су нека тројица дошла када су раздвојили на стадиону мушкарце од жена, па сте дошли у «Нови извор», вас 175, 180, па кажете, учитељ је направио списак, да ли је неко од тих који су дошли тражили, помињали некакву лојалност или некакву српску војску, од тих који су тражили да се попишете, који су ушли ту, тројица сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте разумели, нико то изгледа није разумео. Он је рекао да су тројица дошли да воде десет.

СВЕДОК "ПЕТ": Десет да воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да он није видео те који су претходно тражили да се прави списак.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, да ли је било, да ли сте чули?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: О лојалности?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја сам, да ли је био, али знам да, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник, да ли сте чули ту, бар од неких ту присутних, да је неко помињао да ви треба да будете лојални Војсци Српској, да ли неко причао међу вама затворенима?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули, добро. Изволите. Хоћемо прво Шалић, да ли је тако по реду?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема проблема.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Господине «Пет», ја бих се вратио мало на почетак, па ћу пар питања да Вам поставим хронолошки како сте износили свој исказ. Кажете да сте сишли у шуме, вас пет, шест, седам, колико вас је било, са оружјем. Шта сте ви од оружја имали?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је аутоматских пушки, тако, највише аутоматске те и можда пиштољ.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И коме сте предали то?

СВЕДОК "ПЕТ": То смо полицији горе у Видиковцу предали.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, откуд вама то оружје, ко вас је наоружао?

СВЕДОК "ПЕТ": Појма немам одакле. Можда је неко имао купљено, можда је неко имао код себе, ко је можда био у резервној полицији, ово како је се, више од полиције доле. Ја нисам упућен у то, мислим, није дошло однекле да је подељено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама дао ту пушку што сте имали?

СВЕДОК "ПЕТ": Мени је један оставио као, он је отишао и мени је оставио.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је Вас неко из Кризног штава задужио са неким задатком ту одбрамбеним, ту у том Вашем селу, да ли сте имали неки задатак, да ли сте били организовани на стражи, на пункту?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесмо били онако као страже, више сеоске оно што се каже, држали стражу. Нисмо имали ни униформе, све у цивилу. Ето стража само да, навече не би, шта ја знам, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком то периоду сте држали те страже?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, до, до априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре пада Кула града?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, да, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биле су страже?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесу ови из Кризног штаба делили неко оружје вама?

СВЕДОК "ПЕТ": Мени нису, а нису, колико ја знам, и није ни било војске ту код нас.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Знате да је дељено неко оружје из магацина резервне милиције?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, то је то оружје, можда.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ко је то донео тамо?

СВЕДОК "ПЕТ": Е то нисам ја видео.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли знате, када је то било?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, у априлу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Који део априла?

СВЕДОК "ПЕТ": Тачно не знам датум, али знам да је април месец.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Мени није јасно, зашто се то дели оружје? Да ли се тамо неки сукоб дешава, зашто се наоружавате? Против кога треба то оружје да буде употребљено, шта је то?

СВЕДОК "ПЕТ": Нама нико није рекао за то, на пример, да се бранимо, само, ето, једноставно, као сигурност. Нама је прво говорено из Србије да ће се напасти, ето то је, онако чује се. Сада није нико детаљно дошао од неког председника или шта ја знам ко је ту, да рекне.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли можете још неко име да кажете од вас ту шест, седам, који сте предали то оружје, па сте сишли из шуме? Ко је још са Вама био?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је још много народа који је побегао, од млађих ових. Већином су и били у логору са мном.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не, од ових што су, кажете, сишли доле па сте предали оружје у полицију? Да ли су Вам дали неке потврде када сте предали оружје?

СВЕДОК "ПЕТ": Није нико ништа.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ништа?

СВЕДОК "ПЕТ": Само ето лепу реч, као лепу реч.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли овај «З» имсо какво оружје?

СВЕДОК "ПЕТ": Имао је као неко прављено, али није имао, ја мислим да није имао.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта значи прављено?

СВЕДОК "ПЕТ": Онако, ручни рад, као нека кубура и то.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро. Ја бих само сада замолио да кажете, помињете тамо неку војску на Видиковцу, позив за предају оружја и кажете да је договорено да се ту преда неко оружје. Кажете, предато је једно седам, осам цеви тада, у оном првом Вашем одласку на Видиковац, а шта је било са овим оружјем, где је ово оружје у међувремену било што је код Вас после нађено?

СВЕДОК "ПЕТ": То је нађено, колико ја знам, чуо сам, нисам видео, пошто, када је Кула пре 01. маја, ја мислим да је пала и војска је ушла и што је доле становништва било, они су тражили од тог становништва, што је остало ту, да ко има оружје, преда, а ми смо били у шуми горе.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А први пут када сте Ви били у шуми тамо, кажете, били сте два, три дана, једно два, три километра од села, па сте се вратили у село. Зашто сте се вратили у село?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисмо, то је, нисмо се вратили.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Први пут, рекли сте.

СВЕДОК "ПЕТ": Предали смо то.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не овај други пут, први пут када сте ишли, рекли сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, зато што су били старци, знате оно у селу, па да су рекли да морају да се врате да њима не буде нешто.

СВЕДОК "ПЕТ": Нисмо ми два пута ишли и долазили, само смо ми једном.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Само једном сте били у шуми?

СВЕДОК "ПЕТ": Само једном у шуми били.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сада, реците ми, када сте били доле у овом «Новом извору», Ви нисте помињали Брану Грујића на питање члана већа и директну сугестију, да ли је долазио Брано Грујић, Ви сте рекли да не знате тог човека, али да је Вама «З» рекао да је тај долазио. Када Вам је то «З» рекао? Да ли тада када сте били или касније у Батковићу или после овога?

СВЕДОК "ПЕТ": Пре, пре Челопека се то причало.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта Вам је рекао «З»?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ја нисам ни знао у то време да је тај дотични председник, шта ја знам, међутим, овај је причао ми као комшија да је са њим ваљда радио и да га лично зна.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да га зна или да је долазио ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Да га зна и да је он долазио, да је виђен он.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А када, где, где је виђен?

СВЕДОК "ПЕТ": То ја не знам, мислим ја не могу рећи.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли сте Ви све време били тамо у тој просторији?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесам, али нисам ја знао тог човека да је он то тај, док нисмо чули, док нисам чуо, на пример, од њега, од «З».

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да. Па, да ли је долазио неко тамо?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, долазио.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, то је с почетка када су одвели десеторицу, можда тада, али углавном тај дан.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тада сте рекли да су тројица били, да ли је тако?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И двојица су били у цивилу и један је био у униформи, тако сте рекли?

СВЕДОК "ПЕТ": Тако сам рекао.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Колико сте Ви били тамо у «Новом извору»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је, колега, да се не сећа да ли су ноћили једну ноћ, можда су ноћили, али, каже, не сећа се.

СВЕДОК "ПЕТ": Да, нисмо ту дуго били.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када су онда ти дошли људи да одведу ове?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ја мислим, чим су нас на стадион довели, када смо ту дошли у ту просторију, да је у том периоду. Сада не знам колико временски у сат. Углавном одмах, сећам се да су дошли. Е сада, кажем Вам, не знам ко је долазио, не знам ко је, али чуо сам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта сте чули?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, чуо сам, ето, као да је председник, да је нека делегација, ја нисам ни био ту близу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Та тројица, да ли они одводе ових десет када дођу или?

СВЕДОК "ПЕТ": Они су причали тамо, а ја нисам чуо шта причају. После тога је одмах испало да десеторица иду. Сада не знам тачно временски, да ли је у том моменту било или је када су они отишли, па да су њих водили.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када тај учитељ пише то што кажете, нешто пописује имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је и пре и после.

СВЕДОК "ПЕТ": Имена су и пре пописивали, када су одвели опет десеторицу, једанаест, не знам тачно, десет су сигурно, опет је се пописивало, списак колико нас је остало ту.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли можете да нам кажете, у које доба дана сте Ви дошли тамо у тај «Нови извор»?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ја мислим преподне да смо дошли, не знам тачно, али преподне.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када сте онда, када сте онда пребачени тамо у Челопек, у Дом културе?

СВЕДОК "ПЕТ": Не бих знао, јер смо ту ноћили или смо, не знам, ето нисам сигуран ту, да ли смо ноћили или одмах превезени, али не знам, нисам сигуран.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли тај први дан долазе ови, кажете, дошли сте преподне око десет сати, да ли тај први дан долазе ови људи, ово троје што сте помињали, та два у цивилу, један у униформи?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја мислим да је први дан.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А у које доба дана?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, није, није, није касно, преподне, кажем, знам зато што су нас вратили, када су нас раздвојили, онда су могли само рано доћи, зато што смо преспавали горе на Хан Погледу и ујутру је се кренуло и знам отприлике да је то раније било, преподне.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Преподне су значи долазили? А реците ми, зашто су они вас вратили горе са тог Хан Погледа? Колико сте били тамо ви у тим аутобусима? Да ли сте преноћили тамо?

СВЕДОК "ПЕТ": Били смо дошли горе и успут, кажем Вам, мрак нас је затекао и возачи су паркирали. Ту смо преноћили, ујутру смо овамо кренули.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А зашто су вас вратили, шта кажу?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, као није размена, није успела, неће, нема размене, тако смо као они чувари ко је био.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када сте помињали Ваш боравак у Дому културе у Челопеку, рекли сте да је једне прилике само Репић дошао сам, то вежете за тај последњи, претпоследњи дан Вашег боравка, када су побијени ти људи. Претходно сте рекли да су долазили неки људи, да је једна група од четири, пет њих долазила, па мене интересује, када је та група долазила, да ли је са њима Репић био увек или је Репић био са другом групом или са овом?

СВЕДОК "ПЕТ": Није, некада, више је Репић сам долазио, више пута.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Више пута сам?

СВЕДОК "ПЕТ": Више је сам пута долазио.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, немам више питања.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Мало пре је колега питао у погледу оружја, ове аутоматске пушке коју је добио сведок, па је рекао да му је то оставио неко ко је отишао. Где је тај који је Вама дао оружје отишао?

СВЕДОК "ПЕТ": И он је погинуо.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко је још?

СВЕДОК "ПЕТ": Пошто је у нас народ долазио до Тузле, до границе тамо и обећавано, враћајте се, неће вам нико ништа и пуно народа је, већина скоро, то је што је остало, остало је. Али, још је се било вратило народа који су већ били ка Тузли да пређу и обећано је да се враћа и народ је се вратио, тако да се и тај вратио.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је то обећао?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, та српска власт, влада, власт.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико Дивич има становника? Колико је имао пре?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ја мислим око једно две хиљаде, сигурно, не знам тачно.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте рекли да је у овим аутобусима укупно 400 отишло према?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја говорим пре ратно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, и ја Вам говорим од пре ратно, Ви кажете, сав народ из Дивича, 400 њих, жена, деца и мушкарци, па сте раздвојени, кажете, тамо код аутобуса, односно код стадиона.

СВЕДОК "ПЕТ": То што је остало у тој ситуацији.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А шта је са ових 1.600?

СВЕДОК "ПЕТ": Народ се иселио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А како се то иселио народ и када се иселио?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, пре је ишао, чим је у Бијељини почела ситуација, народ је почео, почео се селити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, али где, којим путем је ишао?

СВЕДОК "ПЕТ": Ишли су некада, докле се могло, ишли су тамо преко, нормалним путем за Тузлу, ишли су преко брда, ишли су.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је постојао правац кроз шуму између Дивича, кроз шуму према Тузли?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесте био, могло се аутом доћи до тамо Црни врх се зове, могло је се са аутом и камионима су изводили народ старији, тим правцем, док после није и ту.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је обезбеђивао тај пут?

СВЕДОК "ПЕТ": Није нико.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, тај Ваш, кажете, колега, када је он погинуо, тај што је Вама дао аутоматску пушку?

СВЕДОК "ПЕТ": И он је погинуо, ја мислим, и он је у Челопеку, отац му је исто погинуо и нисам сигуран за њега, али за оца јесам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Чиме се он бави?

СВЕДОК "ПЕТ": Био је превозник, имао је мали камион, превозник.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А под којим околностима он то Вама даје ту аутоматску пушку?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, он је то оставио као што Вам говорим, да је много народа кренуло, па се опет вратило и он је се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је отишао, оставио је пушку?

СВЕДОК "ПЕТ": Да, када је кренуо, оставио је мени. Међутим, добро, сада, за ту пушку, опет други је од мене, па побегао у друго село.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У које село?

СВЕДОК "ПЕТ": Горе у Каменицу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко је био у Каменици?

СВЕДОК "ПЕТ": То не знам, нисам горе био. Нисам нигде из Дивича ишао, да сам негде ишао на ратиште и негде да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тај Ваш колега, да ли је он имао браће, родбину?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, Атлић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, има пуно фамилија.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, конкретно, колико је имао рођене браће?

СВЕДОК "ПЕТ": Једног брата, једног.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А браће од стричева?

СВЕДОК "ПЕТ": Молим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А браће од стричева?

СВЕДОК "ПЕТ": Имао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Амициће, што се каже?

СВЕДОК "ПЕТ": Знам, разумем, око три, четири, сада не могу тачно да рекнем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико је њих било у Дому културе у Челопеку?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, знам двојица му амица да је, да су погинули.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, пре него што Ви, кажу у време када Ви одлазите до Видиковца, кажете са војском и са лицем за којег сте Ви чули после да је мајор Павловић, да ли у то време постоји било каква веза између Дивича и Кула града? Веза у смислу да се може из Дивича отићи у Кула град, заобилазно или било како?

СВЕДОК "ПЕТ": Могло се отићи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада ми реците, да ли сте Ви били у Дивичу када је, када су вођене борбе, да употребим један неутралан израз, у Зворнику?

СВЕДОК "ПЕТ": Био сам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су у Дивичу постојале било какве барикаде у том моменту?

СВЕДОК "ПЕТ": Не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли из Зворника долазе било које наоружане формације резервног састава полиције, Зворничана, муслиманске вероисповести?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја не знам, нисам видео то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кажете да, када сте ишли са тим лицем и тим војницима према Видиковцу на тај састанак, да је постојала опасност да вас са Кула града гађају?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Снајперима, да ли је тако? А ко је то држао горе Кула град?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, и горе је војска била, у то време, муслиманска војска је горе била.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Муслиманска? Да ли је то војска која је била мобилисана или како је та војска, та горе на Кула граду?

СВЕДОК "ПЕТ": То не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То не знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја знам што је нас било као овако, ето, исто у цивилу. Знам да није нико униформе имао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, у том Кризном штабу у оном хотелу «Видиковац», да ли је постојала некаква стража испред од Дивичана или од, да кажем, бошњачке стране?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте била.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Била је? Колико је било стражара?

СВЕДОК "ПЕТ": По један, по два.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: По један, по два? Реците ми, пре него што се дође до тог мотела на Видиковцу, када сте Ви ишли, кажете, са војском и лицем за које сте Ви касније чули да се зове Марко Павловић, да ли је постојао некакав пункт, барикада, где се неко легитимисао, Ви или тај официр за кога Ви кажете да се зове Марко Павловић?

СВЕДОК "ПЕТ": Није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није?

СВЕДОК "ПЕТ": Није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како када сте дошли тамо, ко се представља? Разумете, постоје наоружани стражари, ви сте у цивилу, овде је војска. Како то да није дошло до пуцњаве, како долази до те комуникације и до тих разговора?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ја сам малопре рекао, да сам ја изашао пре из аута, зато што сам рекао да не би случајно до пуцњаве, да не би ко случајно запуцао и ја сам обавестио тог једног стражара који је био ту, иде горе у Видиковац, долази војска на разговор.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада, шта сте рекли, да ли је војска или која војска?

СВЕДОК "ПЕТ": Да рекне, ето, војници, војска, видео сам да је у униформама, била војска, српска војска, не могу рећи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми, кога сте Ви све тачно нашли од ових из тог неког Кризног штаба, ко је био тај, кажете, неки Гера?

СВЕДОК "ПЕТ": Селвер, Хусо, Расим, ето они су као тај Кризни штаб.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Њих тројицу, четворицу сте набројали. Да ли је иједан од њих био затворен у Дому културе у Челопеку?

СВЕДОК "ПЕТ": Није, ниједан. Јесте од једног био брат, али није затворен, већ је убијен, чуо сам и јесте од овог другог брат. Он је био исто.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада, то да Вас питам, како, мени није јасно. Ја мислим да је потребно да то разјаснимо, како се то дешава да Ви идете у ту размену, седате у аутобусе, а ови чланови Кризног штаба одлазе или не знам где, шта се са њима дешава?

СВЕДОК "ПЕТ": Они су, када сам и ја био у шуми, када сам се предао, они су били у шуми, тај Кризни штаб, само што смо се ми седморица само предали, а ови су сви горе остали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А који су то сви, колико их је било?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, мислим та четворица, Кризни штаб и било је још народа који хтео, који није смео сићи, без оружја.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците, да ли је тада већ била пала Кула?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте? А где та војска из Куле града, да ли знате, где је она отишла?

СВЕДОК "ПЕТ": Е то не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Чуо сам, тамо према Тузли негде, ка слободној територији, шта ја знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас нисам добро схватио, ово троје које сте рекли из те Ваше групе, које је размењено, за кога су они размењени, та тројица што сте рекли, мислим да Вас је судија питала именом и презименом сте рекли?

СВЕДОК "ПЕТ": Чуо сам за једног мртвог да је, за војника да је погинуо горе негде и да је за њега размењен.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тројица живих за једног мртвог?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте. Био је ваљда позната личност, био је војник, шта, не знам, тако сам чуо, не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, док сте били у том Дому културе, да ли је било ситуације да неко дође коме је неко погинуо, значи, неко је убијен, рецимо, негде на линији, па да каже, ја желим да се осветим, ја се светим или да пита за некога?

СВЕДОК "ПЕТ": Тога се не сећам, сећам се чим је тај дан размена извршена, да је почело са нама то што је било.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То када је за тог мртвог?

СВЕДОК "ПЕТ": Да, чим је размена завршена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нећу Вас више замарати, јер мислим да сте доста исцрпљени. Реците ми само, колико сте Ви тачно, пре овога Видовдана, то је значи 28. јуни и Бајрама, када кажете да су се отприлике поклапали, колико сте Ви тачно својим очима, Ви лично, видели убистава, знали лишавање живота, да знате да је тачно неко пуцао, узео нож, убио, лишио живота? Колико сте Ви тачно својим очима видели? Не говоримо сада о телима која сте уносили.

СВЕДОК "ПЕТ": Па, видео сам преко двадесет, али сада да не кажем у буквалном смислу, нисам могао, када је рафал, када смо били постројени.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја Вас питам, баш у буквалном смислу, где Ви видите да неко директно пуца у некога, па да?

СВЕДОК "ПЕТ": Видео сам мртвих, мртвих који леже.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не мртвих, ја Вас питам, где сте Ви лично видели тачно да неко некога директно коље и да видите да је након тога издахнуо, да је лишен живота или да му пуца и тако даље и да је овај мртав? Да ли сте то Ви лично видели, оставимо сада тела која сте, значи и оставимо овај догађај од 28. где Репић долази. Ако можете рећи, можете, а ако не, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто што нисте до сада рекли. Ја сам Вас то питала и колега пуномоћник је питао.

СВЕДОК "ПЕТ": Па, не бих сада, не бих тачно оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По броју?

СВЕДОК "ПЕТ": По броју.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу Вас сада питати по редоследу. Које је то прво убиство које сте видели, баш да сте га гледали Ви?

СВЕДОК "ПЕТ": Колико сам ја, оно, прво је било Капицић, Сакиб Капицић. Од њега су прво и те паре тражене и тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Оставимо паре. Како и под којим околностима је лишен живота, што сте Ви видели, не што сте закључили или што сте чули, него што сте видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели како је Сакиб убијен?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја мислим да је заклан.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, нисте видели?

СВЕДОК "ПЕТ": Гледао сам, али не сећам се тачно како је и на који начин.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Чекајте сада, да ли неко пуца из аутоматске пушке или га коље? Није то баш нешто што се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је заклан, није рекао како.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, он каже да он мисли да је заклан.

СВЕДОК "ПЕТ": Овога Шабана сам Бикића видео сто-посто својим очима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шабана Бикића, добро.

СВЕДОК "ПЕТ": И видео сам исто и овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте и за Заима?

СВЕДОК "ПЕТ": Заима Пезеровића, њега сам исто видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК "ПЕТ": Да је заклан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је заклан?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада, ја бих Вас питао код ове последње размене, односно први покушај тамо је било код Тузле негде, код Калесије, ако сам схватио, први покушај размене. Да ли су Вам тада ти који су, шта су Вам тачно рекли, због чега та размена не функционише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, неће вас ваши, рекао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рекао је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, неће вас ваши.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја знам да сам то чуо, али нисам хтео да испаднем на било који начин.

СВЕДОК "ПЕТ": Тако је било до краја, до год сам био, све је та прича била.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, ова размена после тих годину дана, у Батковићу?

СВЕДОК "ПЕТ": У Батковићу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како иде та размена и ко њу води? Да ли сте упознати са тим? Да ли је био Међународни црвени крст?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте?

СВЕДОК "ПЕТ": Он је предводио, било је официра и са једне и са друге стране.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И са једне и са друге стране?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, углавном.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где се тачно одвијала та размена?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја мислим Шаторовићи, да се тако зове тамо, није близу града, није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Колико је вас било у тој групи када сте Ви размењени?

СВЕДОК "ПЕТ": Нас из мог места или укупно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, укупно?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је, не знам тачно, не знам, било је пуно. Не бих сада оно цифру.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А са друге стране?

СВЕДОК "ПЕТ": Било је исто народа, нисам бројао, било је исто, било је више него нас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Више него вас? Да ли ви пролазите једни поред других или како то иде?

СВЕДОК "ПЕТ": Једни поред других, то је магистрална цеста.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, тај народ што иде из Тузле, да ли они иду неким својим цивилним возилима, аутима или како?

СВЕДОК "ПЕТ": Није са аутима, ја нисам, онако пешке.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пешке. Шта носи тај народ?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам ја могао све, углавном.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је било неких кеса, да ли је било неких?

СВЕДОК "ПЕТ": Није то било кеса, било овако кофера, то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, ручни пртљаг?

СВЕДОК "ПЕТ": Ручни да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се само, да ли је то народ из Тузле или из околине Тузле или не знате одакле су?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам тачно, али чуо сам као Тузла и околина.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тузла и околина? Хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине «Пет», Ви сте рекли да нисте имали никакав разговор са истражитељима Трибунала, ако сам ја добро схватио, нити било са ким из суда, то је практично Ваша прва изјава пред судом. Да ли сам ја добро разумео?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли можете да нам кажете, каква је, разумем да нисте имали претходно никакав разговор, нико Вас није звао, нисте се никоме пријављивали, али ме једноставно интересује, како је дошло до тога да сада будете позвани као сведок? Да ли Вас, ко Вас је позвао да будете сведок? Са ким сте разговарали о томе да дођете да сведочите?

СВЕДОК "ПЕТ": Удружење логораша и ми између и ту је и госпођа, ја мислим Наташа, за то била и она је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ако можете да се окренете према микрофону, да се боље чује.

СВЕДОК "ПЕТ": Преко Наташе смо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предложени?

СВЕДОК "ПЕТ": Не, она је то као дошла да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би дошао?

СВЕДОК "ПЕТ": Да, ко би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте Ви прихватили?

СВЕДОК "ПЕТ": И ми смо се договарали, ко ће, шта ће, хоће ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко хоће да дође, добро?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Тада када сте се договарали, прошло је много времена, и сами сте рекли, а договорили сте се ви који сте били логораша и рекли сте и госпођа Наташа Кандић. Да ли сте разговарали о томе, шта, мало да се присетите ових догађаја, давно је било?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, исто сам се присетио, можда, можда мање, можда сам сада више, можда, али пре њу мање него, више се присетим када сам сам, када нема никога.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте помињали, на питање и суда и пуномоћника и тужиоца и колега бранилаца, колико сте могли да се сетите, да је долазило, за време док сте били у Челопеку, више различитих група. Да ли можете да, говорили сте и на начин како сте то могли да се сетите, да је ту било и неких домаћих, неких, неке групе четворица, како сте их Ви назвали и касније сте се сетили да је и Репић долазио сам или са неком групом, ја то нисам ни разумео. Али, да ли можете да одвојите, догађаје, питале су Вас колеге, поједине догађаје у Челопеку, поједина убиства, рањавања, да ли можете да одвојите те догађаје, које су то биле групе укључене у конкретне догађаје, по Вашем сећању, ако можете да се сетите?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, највише смо, најгоре је било кад су били Торо, Зокс и та њихова група.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Е сада то што кажете, најгоре, да ли можете да одвојите конкретно шта је то, конкретно што сте Ви, а питале су Вас већ колеге, конкретно, шта је то урадио Торо, конкретно?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја сам рекао, не могу то рећи тачно шта је урадио, али само знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Знам, али када кажете – најгоре, онда можете одвојити догађај од догађаја, да бисмо видели шта је горе од горега?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу никако одвојити, није ниједан седео, а да није ништа радио, значи, сви који су дошли, они су нешто радили.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте били, ако сам ја добро разумео, неких четрнаест месеци док нисте размењени у Батковићу, били сте после Челопека у «Новом извору», па углавном је ту било људи који су са Вама били у Челопеку, претпостављам. Да ли сте разговарали о тим догађајима, препричавали догађај, међусобно, мислим?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, више нисмо хтели причати о томе.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисте разговарали о догађајима?

СВЕДОК "ПЕТ": Што нас је и доле лоше дочекало, тако да ниси имао ни времена, а после, мислим, највише волим када не причам о томе.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте рекли да не можете ни приближно да дате опис лица које помињете као Торо, Зокс, не можете ни догађај да определите у коме су они учествовали. А да ли можете да нам кажете, те надимке, да ли Ви то чујете као надимке док сте били доле након Челопека у «Новом извору»; у Батковићу или након што сте размењени?

СВЕДОК "ПЕТ": Доле се чује.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Где?

СВЕДОК "ПЕТ": У Челопеку.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У Челопеку сте чули? Да ли можете конкретно да наведете, како сте Ви то чули, па Вам је остало у ушима, рецимо, надимак Торо? У којој то ситуацији, у којој то прилици?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу прецизно ја описати да је то Торо то он урадио или ово или оно. То не могу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Како чујете надимак? Кажете, чуо сам баш у Челопеку Торо, у којој прилици?

СВЕДОК "ПЕТ": Могао сам ја чути име, али није ми остало то сада да сам ја тачно, да знам да је он.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли то значи да не можете ни да се сетите, у којој прилици сте чули у Челопеку те надимке?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу ја.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Питама, можете – можете, не можете – не можете?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу се сетити.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не можете ни да определите, од кога сте то чули тај надимак? Од Ваших ту који су?

СВЕДОК "ПЕТ": Не можемо од наших, од њих смо чули како се зову и није од нас нико знао како се ко зове.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Описивали сте и нека средства која су носили ти који су улазили, па кажете, више група је било, неки су били са ланцима, неки са неким буздованом. Питао Вас је председник већа да ли можете да определите ко је био са тим буздованом, Ви сте рекли да не можете да се сетите. Да ли можете то да вежете тај буздован за ова имена, надимке које сте поменули или за нека друга лица која су улазила такође у Дом културе Челопек? Са сигурношћу ако можете, а ако не можете.

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам, само знам да је био повисок тај, крупан.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још једно питање, не бих Вас даље задржавао, само мени је остало неразјашњено. Ви кажете да, када сте долазили до Видиковца, ово када сте били пребачени из Србије и онда сте рекли да неко не би запуцао, па сте ишли да кажете да долази из војске на разговор, да не би неко запуцао са Куле града.

Да ли то значи да је постојала комуникација између ових који су у Дивичу, на тим стражама и оних који су на Кула граду?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисте ме разумели.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мислим, како их обавештавате да не запуцају?

СВЕДОК "ПЕТ": Не они, ја нисам, већ је мене тај наводни Павловић рекао, ако они одозго запуцају, он је знао ко је горе, ако се одозго метак чује, мени је метак у чело.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, да, разумео сам ја то.

СВЕДОК "ПЕТ": Ми смо, то је та као наша стража била, можда нема ни километар, нема ни километар од тог хотела, то је већ било.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте изашли да неком кажете да долази?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, јесте.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да не би запуцали?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, да не би пуцали.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А ко то да не би запуцао?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ти што су имали оружје ту код нас.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Који су на стражи?

СВЕДОК "ПЕТ": Који су на стражи.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Рекли сте у једном моменту да сте Ви очекивали да ћете бити нападнути са српске стране, Србије, а у време док је то подељено оружје из састава резервне милиције и док сте имали Кризни штаб, ко је то рекао да ћете бити нападнути из правца Србије? Неко из Кризног штаба или неко од те војске што је чувала Кула град?

СВЕДОК "ПЕТ": Тако се у народу причало, али није се шта имало причати када се то у нас види на двеста метара. Били смо кроз окружени и када је то почело, одатле се и пуцало.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само још једно питање, можда Вам је познато, можда Вам није познато. Одакле та војска, кажете, муслиманске националности, која држи положаје на Кула граду? Одакле је дошла?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, вероватно ту мештани те Куле и из Зворника се народ, У Зворнику, из Зворника се повукао, то је брдо горе, та Кула се зове, тако да је из града отишло што је могло.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Колико је то место Кула?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, то је брдо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, колико становника има?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, то не знам тачно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је мање, много мање од Дивича?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесте, мање, мање, ја мислим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи, нису могли само ти мештани да чувају те положаје?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, вероватно нису.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, захваљујем.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице, само нешто накнадно, баш размишљај сада што нам је сведок рекао. Рекао је да му је овај његов колега оставио оружје када су отишли према Тузли, ови из тог места, Кризног штаба и тако даље, јер су одлучили да се не предају, а они ће се предати, тако сам схватио. Сада ми је то нелогично, зашто они Вама остављају оружје, они се не предају, иду кроз шуму, а Вама остављају оружје, а Ви требате да се предате?

СВЕДОК "ПЕТ": Не, нама су оставили као да се ми бранимо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да се браните?

СВЕДОК "ПЕТ": Да. А овај је оставио оружје.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада је мени јасно. Не да се предате, него да се браните, па сте онда ишли да се предате.

СВЕДОК "ПЕТ": Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је тако?

СВЕДОК "ПЕТ": Не, човек је једноставно то место напустио, нити је било икакве војске ту, није српске, српска војска ушла ту. Човек је напустио, оставио, каже, не смем ја у Тузлу носити и готово то оружје и то је тако оружје и остало.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да се Ви можете бранити?

СВЕДОК "ПЕТ": Остављено нама оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био са Вама у Дому Хаџиавдић Салих?

СВЕДОК "ПЕТ": Хаџиавдић Салих?

СВЕДОК "ПЕТ": Да ли се сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је преживео?

СВЕДОК "ПЕТ": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је убијен?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, да ли знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли је био Јахијагић Фикрет?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он преживео?

СВЕДОК "ПЕТ": Није ни он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни он?

СВЕДОК "ПЕТ": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, када је он страдао, да ли сте видели?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, знам, у Челопеку је и он страдао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли из пушке или од ножа или од удараца, да ли сте Ви видели, да ли знате или сте чули можда од некога?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам, не знам, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Химзо Куршумовић?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он преживео?

СВЕДОК "ПЕТ": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "ПЕТ": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Атлић Алија?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он преживео?

СВЕДОК "ПЕТ": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни он?

СВЕДОК "ПЕТ": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели када је он страдао?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам то.

СВЕДОК "ПЕТ": Он је од удараца, њега су прво ударали, овај му је из пушке у грло из оне цеви, како се зове та пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте рекли малокалибарка?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, малокалибарка и пуцао му је у, знам да је метак остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, који, кажете, овај из пушке? Ко је то имао пушку?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то? Да ли је био Атлић Хасан?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он преживео?

СВЕДОК "ПЕТ": Није ни он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни он. Да ли сте видели како је он страдао?

СВЕДОК "ПЕТ": Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете? Да ли је био неки Капичић Салих са Вама, да ли је постојао неки такав?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам, Капичић презиме, али, Салих, не знам, не могу, пошто је у нас горе, више смо се по надимцима знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте видели неку ситуацију да је неко некоме урезао крст? Ви сте то рекли уопштено, на неки део тела?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, јесам, видео сам да су урезивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели моменат када то раде или после то што је урађено?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, гледао сам када му урезује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

СВЕДОК "ПЕТ": Ножем му урезује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио, да ли можете да се сетите?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, тај са ножем, сада, ко је са ножем највише, да ли је сада, не могу сада ја њих све набрајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте за Пуфту са ножем. Да ли се сећате још некога да је имао нож или не?

СВЕДОК "ПЕТ": Могуће да је имао, али знам да је један са ножем највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је неко од тих што је улазио имао надимак Пиварски?

СВЕДОК "ПЕТ": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро, шта сте ви чекали, сада још тих десетак месеци, тринаест, у Батковићу, зашто сте ви тамо? Зашто се налазите тамо?

СВЕДОК "ПЕТ": Све вичу, неће нас наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта чекате ви ту?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, чекамо, чекамо размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Размену?

СВЕДОК "ПЕТ": Али нисмо ни одатле ишли, све су бирали, ако је и било размена, бирало је се старији људи који не могу радити, ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте одведени у размену, ви, ваша та већа група, да ли је било неких појединачних да одлазе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У размену?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неки значајнији број или мањи број?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је и по једно, било по петоро, десеторо, зависи све, по педесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво у размену?

СВЕДОК "ПЕТ": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво у размену?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, ето, колико знам, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неку ситуацију да је неко пуштен на слободу а да није размењен, овако да је пуштен?

СВЕДОК "ПЕТ": Чуо сам један и нашао сам га баш у Брчком да је пуштен, пустили га у Брчком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустили га из Батковића?

СВЕДОК "ПЕТ": Да, пустили га и опет га ухватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису га ни за кога разменили?

СВЕДОК "ПЕТ": Није, није размењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Опростите, господине «Пет»; заборавио сам нешто да Вас питам, па ако можете. Ово када сте се пријавили да сведочите, када сте разговарали са Вашим, са овим људима који су били у логору и са госпођом Наташом Кандић, да ли Вам је речено у Београду против кога се води тај поступак кривични, зашто Ви то треба да сведочите, знам догађај, а да ли Вам је речено, против кога се води тај поступак, имена, лица?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте речено.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Речено Вам је? Да ли су Вам речени и надимци тих лица?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још нешто евентуално што сте се сетили да Вас нисмо питали? Да ли се сећате ту у Дому да је неко од вас тражио да се ту пописујете и да неком дајете списак лица која су унутра? Кажете, дешавају се ти упади, убиства, туче. Да ли је неко тражио да попишете имена, рецимо, страдалих?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесу, јесте и ту је било, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се прави неки списак?

СВЕДОК "ПЕТ": Јесте, чим се неко убије, одмах нови списак. Јесте, и ту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то захтевао?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, дође чувар од тамо и дођу, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Траже?

СВЕДОК "ПЕТ": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали некада лично прилике да причате са тим стражарима, да им се жалите нешто или неко други од Ваших тих ту затвореника који су са Вама?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, било је некада прилике онако, мало врата отворе или нам шлауф са водом протуре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се жалили њима нешто, да ли сте питали, да ли ће да вас пусте?

СВЕДОК "ПЕТ": Не смеш се жалити, коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се жалили?

СВЕДОК "ПЕТ": Не сме се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кажете то, тражили сте помоћ, доктора и то? Да ли је то једино било што сте се жалили?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, нема то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ситуација да сте питали стражаре, докле ћете ви0 ту бити, зашто сте ту, хоће ли вас пустити, шта ће бити са вама, која је ваша судбина?

СВЕДОК "ПЕТ": Ниси смео питати ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки нам сведоци кажу да су питали докле ћете ви да будете ту и тако даље. Да ли Ви то нешто знате о томе?

СВЕДОК "ПЕТ": Добро, ја не знам, можда су неки причали. Било је и финих стражара, оно хоће попричати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било да је неко побегао из Дома?

СВЕДОК "ПЕТ": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није побегао? Да ли је покушавао неко да бежи?

СВЕДОК "ПЕТ": Немаш, одакле ћеш побећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да је неко приликом тих извођења напољу покушавао да побегне, када изводе, кажете, једног, двојицу?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам чуо, зато што се није нико вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико се није ни вратио? А да ли сте чули да неко виче, бежи или нешто, напољу када изведу некога?

СВЕДОК "ПЕТ": Могуће да је то било, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично ако се сећате?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули некада да се неко изведе па се чује пуцањ, да ли сте чули некада напољу?

СВЕДОК "ПЕТ": То јесам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, којом приликом?

СВЕДОК "ПЕТ": Јауке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате конкретно у којој ситуацији? Ко када је изведен?

СВЕДОК "ПЕТ": То је с почетка оно, то је ја мислим овај Хусеин Хациавдић када је био и ја мислим тада, ту је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тада било када је изведен Хусеин?

СВЕДОК "ПЕТ": Тада се чуо напољу пуцањ, ето то и када су Сакиба Капиџића изводили, уводили, тада су се чули пуцњи тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко нађен после мртав тамо напољу, испред?

СВЕДОК "ПЕТ": Не знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко излазио да види? Да ли се десило да неко некада се врати па каже, овај је убијен, да Ви знате, ако Ви знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви такву ситуацију не знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Нисмо имали ми да излазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да неко од вас изађе па да се врати и каже да је видео некога да је убијен, напољу да је видео?

СВЕДОК "ПЕТ": Па, можда, али не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

СВЕДОК "ПЕТ": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли питања неко? Нема нико више. Добро, хвала.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала што сте дошли, можете да идете. Добро, сутра настављамо у 9,30 часова. За оне предлоге, да ли сте ми већ припремили за ову недељу, доказне предлоге, што смо се договорили прошли пут? Добро, писмено.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се прекида, а исти ће се наставити:

27. фебруара 2007. године са почетком у 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра ћемо исто бити овде, а мислим да ћемо у среду већ моћи у судници број 2. Сутра сведок Николић Зоран је предвиђен.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА